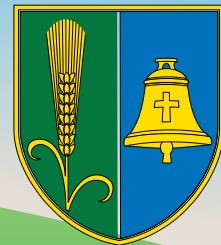

Naš kraj

Informativno glasilo občine Dobrepolje

▪ letnik 26, št. 5

▪ maj 2020

Rigler
AVTOKLEPARSTVO
VULKANIZERSTVO

T: 01 7807 065
M: 041 990 868
KOPOLJE 77
1312 DOBREPOLJE

POPRAVILO IN CENITEV VOZIL ZA VSE
SLOVENSKE ZAVAROVALNICE

BREZPLAČNO NADOMESTNO VOZILO

PRIPRAVA VOZILA NA TEHNIČNI PREGLED

POLNJENJE IN POPRAVILO KLIMATSKIH
NAPRAV

SERVIS VOZIL

VULKANIZERSTVO

POPRAVILO VOZIL NA RAVNALNI MIZI

IZPUŠNI SISTEMI

AVTODIAGNOSTIKA

AVTOVLEKA

POGODBENI SERVIS ZA ZAVAROVALNICO
TRIGLAV IN TRIGLAV ASISTENCA

triglav

Triglav Asistenca

BREZPLAČNI
pregled računalnika

PONUJAMO:

- Popravilo računalnika, diagnostika in ocena stroškov
- Svetovanje pri nakupu računalniške opreme
- Servis in nadgradnja računalnika in računalniške opreme
- Namestitve programske in strojne opreme Windows in Linux
- Vzdrževanje programske in strojne računalniške opreme
- Odstranjevanje virusov
- Namestitev protivirusnih programov
- Strojno in programsko računalniško opremo
- Postavitev pisarn in vzdrževanje objektov

NAMEŠČAMO SAMO LICENČNO PROGRAMSKO OPREMO

051 - 246 - 208

matostoritve@gmail.com

MESARSTVO

Adamič

Za vas in vaše brbončice poskrbimo v **Mesarstvu Adamič!**

Nudimo sveže in že pripravljeno meso
slovenskega porekla po UGODNIH CENAH.

Ker prisegamo na domačo umetnost priprave mesa,
je meso kvalitetno in odličnega okusa.

Z vami z veseljem delimo tudi nasvete za pripravo
mesa in **poskrbimo za dostavo.**

Pokličite **041 25 25 14** Janez

FIZIOTERAPIJA
KRAJNC

Ana Krajnc, fizioterapevtka
m: 040 332 712
e: info@fizioterapija-krajnc.si
www.fizioterapija-krajnc.si

Lokacija izvajanja:
Videm 33a, (Zavod Sv. Terezije)
1312 Videm - Dobrepolje

Partner TRIGLAV zdravje za
SPECIALIST:

Fizioterapijo na delovni nalog
(čakalna doba od 6t ednov do 9 mesecev)

Samoplačniške terapije za odpravo bolečin,
sanacijo poškodb ter boljše počutje za otroke
in odrasle:

- manualna terapija,
- Bownova terapija
- obravnava težav s čeljustnim sklepom
- biodinamična kraniosakralna terapija
- Tecar

POGREBNE STORITVE
NOVAK

Marija Novak s.p.
Reber 2a
8360 Žužemberk

Naš namen je, pomagati Vam v najtežjih trenutkih
ob izgubi svojih najdražjih.

Nudimo **24-urno** dežurno službo
ter kompletno storitev na enem mestu.

Telefon: 07/38-88-100 ali 031/876-276

Spoštovani bralci Našega kraja,

že je konec maja in glede na uradni konec epidemije covida-19 lahko na dogodke v preteklih dveh mesecih vendarle pogledamo z neke varne razdalje. Epidemija svetovnih razsežnosti je povsem nepričakovano posegla v sicer bolj ali manj urejen življenjski ritem. Ta je z majhnimi odkloni tekela leta in leta, zato bi si lahko le tisti z najbolj bujno domišljijo na prvi dan letošnjega leta predstavljali nekaj podobnega, kot se je dogajalo pri nas po 13. marcu, marsikje po svetu pa se še zdaj.

Za zdaj kaže, da smo v naši državi širjenje virusa odlično omejili. Menda celo najboljše v Evropi. Kljub temu da so mediji polni novic o naši razklanosti ter da vsem na očeh manjši del državljanov pere umazano perilo, še vedno znamo ob določenih težkih preizkušnjah stopiti skupaj in jih premagati. Zagotovo to premalo ponavljamo in se tega tudi premalo zavedamo. Majhen narod smo, za srednje veliko evropsko mesto nas je, zato se lahko hitro obrnemo in prilagodimo. V tem je naša glavna prednost. Pa jo znamo izkoriščati? Jo sploh hočemo? Ali se raje igramo igro lovljenja lastnega repa in obupujemo, ker ga ne moremo ujeti? In širimo negativnost, ob tem pa kazalce in strupene puščice usmerjamo proti tistim, ki se isto igro igrajo nekaj metrov stran? Vredno razmislite.

Nova številka našega glasila poskuša prinesiti v vaše domove pozitivne informacije. Resda dogodkov v preteklih tednih še ni bilo, a kljub temu imamo veliko za pisati. Po tem, ko ste v prejšnji številki lahko prebrali pogovor s poveljnikom civilne zaščite, tokrat ponujam v branje pogovor s podžupanom Jožetom

Prijateljem in direktorico občinske uprave Mojco Špec Potočar. Oba sta imela veliko vlogo pri pripravi ukrepov za začetek širjenja epidemije v naši občini.

Končal se je KoroNatečaj, s katerim smo v prejšnji številki želeli spodbuditi vašo ustvarjalnost. Sedem avtorjev je poslalo devet del in vsa si lahko ogledate v majski številki. Vsi avtorji bodo s strani občine dobili spominsko tematsko nagrado za sodelovanje. Hvala vsem sodelujočim.

Zelo bogata sta tudi tokrat prispevka v rubrikah Leto bratov Kralj in Semena. Tokrat si lahko preberete tudi nekaj razmišljanj naših osnovnošolcev, ki so ustvarjali pod mentorstvom učiteljice Eme Sevšek. Ljubitelje pohodništva in kulturne dediščine pa vabim k prebiranju prispevka Turističnega društva Dobropolje. Snovalec Edi Zgonc piše o novi tematski krožni poti, poimenovani Brodnikova pešpot.

V preteklih tednih sta se žal poslovila dva velika Dobropoljca, ki sta s svojim delovanjem zelo zaznamovala tudi dru-

ga okolja. Nekrologa prof. Milana Šuštarja in g. Frančiška Novaka vsem priporočam v branje, saj se lahko od njiju veliko naučimo.

Kot smo objavili že v prejšnji številki Našega kraja, letos praznuje Futsal klub Dobropolje desetletnico delovanja. Kratek pregled najdete na športnih straneh. Vabim pa vas tudi k branju podjetniškega kotička, v katerem so nekateri naši podjetniki delili svojo izkušnjo spopada z izzivi preteklih dveh mesecev.

Naj bodo naslednji tedni za vse uspešni, predvsem pa vam želim optimističnega pogleda na stvari in dogodke v vaši bližini. Čeprav je velikokrat videti, da na pogled nimamo vpliva, pa to vendarle ni res. Kako bomo na nekaj gledali, je v veliki meri odvisno od vsakega posameznika. Učencem in učiteljem želim uspešen zaključek najbolj nenavadnega šolskega leta, podjetnikom pa učinkovito spoprijemanje z novimi izzivi.

Prijetno branje vam želim.

Urednik Bojan Novak

Foto: Bojan Novak

Naš kraj

Ustanovitelj glasila je Občina Dobropolje.

Naslov uredništva: Videm 35, 1312 Videm-Dobropolje.

Odgovorni urednik: Bojan Novak. E-pošta: nas-kraj@dobropolje.si, gsm: 031 536 121.

Lektoriranje: Mojca Pipan.

Člani izdajateljskega sveta: Tina Kadunc (predsednica), Jasmina Mersel Šušteršič,

Tamino Petelinšek, Ana Pugelj, Alenka Zabukovec.

Glasilo Naš kraj je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu Republike Slovenije za kulturo pod zaporedno številko 741.

Oblikovanje, prelom in tisk: PARTNER GRAF zelena tiskarna, d.o.o.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1300 izvodov.

Naslednja številka

Naslednja številka izide **v petek, 26. junija**. Prispevke zbiramo **do 16. junija**.

Kazalo

Iz občine	4
Obvestila	10
Aktualno	18
Dan v podjetju	20
Iz šole in vrtca	22
Iz društev	24
Šport	30
V spomin	34
Zahvale	38

Odprti projekti

Nagnili smo se proti koncu pregovorno najlepšega meseca v letu. Ampak tako kot pri vseh stvareh se tudi s tem ne strinjamo vsi. Nekaterim je bolj pri srcu mrzel, vetroven in zasnežen december. Tudi pri koronavirusu je tako. Pred dva mesecema smo bili zelo previdni, kar malo v strahu, zdaj jih veliko misli, da vse skupaj ni bilo nič, da je bilo veliko ukrepov nepotrebnih, samo za strah. Kakor koli, hvaležen sem vsem, ki ste spoštovali ukrepe oblasti, posebej tistim, ki ste se trudili na vse načine, da bi naredili življenje v času epidemije dobro, varno in tudi veselo. Hvala šolskemu osebju za ves trud z našimi otroki. Res ste pokazali, da vam ni le do tega, da bo »šiht opravljen«, ampak ste dali v svoje delo večinoma tudi srce.

Sicer pa so pri nas tudi v času epidemije praktično vsi odprti projekti tekli dokaj dobro. Nadaljevali smo gradnjo osrednje čistilne naprave v Bruhanji vasi. Tudi priprava predlogov protipoplavne zaščite je potekala. V preteklih tednih smo se z načrtovalci srečali dvakrat in pogledali napredek pri delu. Predlagane rešitve smo si v manjši zasedbi ogledali tudi na terenu. Če se bodo stvari odvijale po načrtu, bomo v drugi polovici leta že lahko razpravljali o predlogih tudi na javnih razpravah. Osnovno vodilo pri iskanju rešitev je, da bi našli rešitve, ki bodo za vse pomenile boljše stanje ob morebitni poplavi, četudi bo morda kakšen travnik, ki doslej ni bil poplavljen, zalit z vodo. Samo da ne bi bili ogroženi ljudje, stanovanjske hiše in objekti. Predvsem pa je pomembno, da bi v Struško dolino prišlo čim manj ali pa sploh nič vode iz zgornjega dela občine.

Z Direkcijo za ceste in neposredno vključenimi prebivalci v Strugah smo, mislim, da kar uspešno, iskali rešitve za ureditev središča in avtobusne postaje.

Končno smo uredili avtobusni postaji v Zagorici in Podgori. Kar zadeva agromelioracijska dela, zdaj potekata s strani ARSKTRP pregled in kontrola opravljanega dela. Z njihove strani pri-

čakujemo povrnitev večine sredstev, ki jih je občina vložila v preteklem letu v izvedbo rekonstrukcije poti na območju Podgore in Bruhanje vasi. Gre za več kot 200.000 €.

Kar zadeva suhokrajnski vodovod, s katerim smo si zagotovili dodaten vodni vir, je pri nas delo v glavnem končano, nekaj težav je še s tem, da niso zgrajeni vsi sekundarni vodi. Konec aprila sem imel na to temo dva razgovora z ministrom za kohezijo g. Černačem, s katerim smo se v začetku maja tudi sestali predstavniki vseh petih občin, ki so sodelovale v projektu. Trdno upamo, da nam bo vlada tokrat prisluhnila, da bomo lahko ta vodovod dokončali. Govorili pa smo tudi o prihodnosti, kjer si želimo, da bi državna in EU sredstva lahko namenili za izgradnjo vodovodov in kanalizacij tudi v občinah naše velikosti. Na žalost brez lastnega vodnega vira ostaja naselje Vodice, kjer bo dodatna oskrba z vodo zagotovljena s pomočjo stalnega dovoza vode, ki ga bodo opravljali gasilci.

V občinski upravi smo se ukvarjali tudi s starimi dolgovi, ki jih niti ni prav malo. Je pa prav, da smo vsi obravnavani enako in da svoje obveznosti do družbe vsi poravnamo in tako omogočimo nadaljnjo gradnjo in vzdrževanje skupnih objektov in naprav (ČN, kanalizacija, poti ...).

Žal so nekateri dogodki odpadli in smo jih morali prestaviti v drug čas. Še najbolj žal mi je, da nismo mogli izvesti srečanja s turističnimi novinarji Slovenije, kar bi bila odlična priložnost za predstavitev

naših lepot in dobrot širši javnosti. Nič zato, bomo pa to morda naredili jeseni.

Izgradnja športne dvorane pa se kljub velikim finančnim težavam bliža koncu. Za dokončanje gradnje, ureditev okolice in nakup opreme bo gotovo potrebna dodatna zadolžitev občine, saj bomo sredstva Eko sklada prejeli šele potem, ko bo pridobljeno uporabno dovoljenje in bodo plačani vsi računi vsem izvajalcem. To pa pomeni, da moramo poleg sredstev za agromelioracije (več kot 200.000) založiti tudi sredstva za dvorano, ki jih pričakujemo od Eko sklada (malo manj kot milijon). To pa je za občino, kot je naša, ogromen zalogaj. Vseeno načrtujemo, da bomo jeseni v dvorani sprejeli prve športnike. Najprej naše najmlajše, potem pa vse druge. S športniki se pogovarjamo tudi o upravljanju dvorane, najemnini za uporabo prostora itd. Vsekakor vabim zainteresirane, da razmislite, ali bi se lotili organizacije dela s športniki in upravljanjem dvorane. Mislim, da bi bil to lahko kar primeren posel za nekaj ljudi.

Tudi delo urednika Našega kraja ni čisto zastoj, zato vas vabimo k sodelovanju.

Upam, da bomo v naslednjih mesecih končno prišli tudi do upravljavca pokopališča, saj je lepo urejeno pokopališče lahko v okras in ponos kraju.

Največja težava pa je še vedno zdravnik na Vidmu – oziroma to, da ga nimamo. Sicer je v teku javni razpis, ki se zaključuje konec junija, in upam ... saj veste, »kdor trka, se mu bo odprlo«, in verjamem, da bo tudi za nas enkrat konec te kalvarije. Hvala ZD Grosuplje, ZD Ribnica in ZD Ivančna Gorica, ki so sprejeli še nekaj naših ljudi.

Želim vam lepo pomlad, ostanite zdravi in veseli. Maturantom veliko uspeha v naslednjih tednih, da se vam izpolnijo načrti in hrepenenja. Letošnjim »devetarjem« želim, da bi tudi vam v leto ostala v dolgem in lepem spominu in da vam bodo razredniki pri tem pomagali. ■

Poročilo z druge dopisne seje Občinskega sveta Občine Dobropolje

Zaradi ukrepov za preprečevanje širjenja epidemije covid-19 je bilo v zadnjih dveh mesecih okrnjeno tudi delovanje občinskega sveta. Tako je svet med 21. aprilom in 4. majem opravil dopisno sejo, na kateri so svetniki na daljavo obravnavali pet točk dnevnega reda.

Bojan Novak

V prvi točki dnevnega reda so se svetniki seznanili s predlogom sprememb in dopolnitev Odloka o pokopališkem redu na območju Občine Dobropolje. Odlok je bil sprejet leta 2017, spremenjen lansko leto, vendar pa je vseboval še nekatere nedoslednosti in neskladnosti z zakonom. Svetniki so spremembe in dopolnitve sprejeli, sprejem pa za občane ne bo imel večjih posledic.

V drugi točki je občinski svet opravil prvo branje predloga Odloka o podelitvi koncesije za opravljanje storitev obvezne občinske gospodarske javne službe pogrebne dejavnosti in javne službe pokopališke dejavnosti v Občini Dobropolje. Sprejem poteka po dvofaznem postopku, zato bo končno glasovanje na naslednji seji. Na osnovi podelitve koncesije želi občina urediti doslej nesistemsko urejeno upravljanje in urejanje pokopališč.

Občinski svet je nadalje sprejel Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o priznanjih Občine Dobropolje. Odlok o priznanjih je bil sprejet julija 2019, vendar so bile ugotovljene nekatere nejasnosti oziroma nedorečenosti, zato je župan pripravil predlog sprememb. Svetniki so jih podprli.

Rok za oddajo prijav na Javni razpis za sofinanciranje ukrepov ohranjanja in spodbujanja razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Dobropolje za leto 2020 je podaljšan do 1. julija 2020.

Občinski svet je sprejel tudi predlog Letnega programa športa za leto 2020. Ta predstavlja temelj sofinanciranja programov športa v letošnjem letu. Sprejem letnega programa športa je podlaga, na kateri bo objavljen letošnji javni razpis

za sofinanciranje programov športa.

V zadnji točki dnevnega reda je občinski svet potrdil predlog o ukinitvi statusa javno dobro na parceli 1908/5 k. o. Podgora. ■

STRANIŠČNA ŠKOLJKA NI KOŠ ZA SMETI, VANJO SODIJO LE TRI STVARI.

Da, prav ste prebrali, le tri stvari. V straniščno školjko sodijo samo človeški iztrebki in izločki ter toaletni papir. Straniščna školjka je vstop v kanalizacijski sistem in ravnanje vseh nas je bistveno za delovanje sistema in očiščeno odpadno vodo. Straniščna školjka ni koš za smeti, odpadna voda pa je obnovljiv vir, zato vanjo ne mečimo stvari, ki tja ne sodijo.

Naslednji predmeti ne sodijo v straniščno školjko, temveč med odpadke:

- ☒ VLAŽILNI IN ČISTILNI ROBČKI
- ☒ VATA, PALČKE ZA UŠESA
- ☒ VLOŽKI IN TAMPONI
- ☒ OLJA IN MAŠČOBE
- ☒ KONTAKTNE LEČE
- ☒ KONDOMI
- ☒ OSTANKI HRANE
- ☒ ZDRAVILA, OBLIŽI
- ☒ CIGARETNI OGORKI
- ☒ IN DRUGI IZDELKI

VSE VEČJO TEŽAVO PREDSTAVLJAO VLAŽILNI IN ČISTILNI ROBČKI

Med omenjenimi izdelki v kanalizaciji zaradi vedno pogostejše uporabe vse večjo težavo predstavljajo vlažilni in čistilni robčki. Ti namreč ne sodijo v straniščno školjko, čeprav jih nekateri proizvajalci označujejo kot take.

Vlažilni robčki se od toaletnega papirja razlikujejo v tem, da je v celulozo dodano vezivo, ki preprečuje, da bi se hitro razpustili. Zaradi svojih lastnosti vlažilni in čistilni robčki zastajajo na kritičnih mestih v ceveh, se tam sprimejo s preostalimi odpadki, ki v kanalizacijo ne sodijo, in tvorijo večje skupke, ki povzročajo zamaitve hišnih sapeljav in kanalizacijskih cevi ter okvare črpalk in drugih naprav, potrebnih za nemoteno delovanje kanalizacijskega sistema.

Javno komunalno podjetje
Grosuplje

sbd.gzs.si

Pogovor s podžupanom Jožetom Prijateljem in direktorico občinske uprave mag. Mojco Špec Potočar

Slovenija se je iz krempljev epidemije covid-19 zelo uspešno izvila. Zasluga za to gre tako odločevalcem, ki so pripravili številne ukrepe, kot tudi vsakemu od nas, ki smo ukrepe spoštovali in zajezili širjenje virusa. Ne smemo pa pozabiti še na mnogokrat neizpostavljene ljudi, ki so tudi v času najhujšega strahu in negotovosti vladna navodila prilagajali posebnostim lokalnega okolja. V pretekli številki Našega kraja smo tako spoznali delo poveljnika naše civilne zaščite, tokrat pa sem na pogovor povabil še člana ožje krizne koordinacijske skupine, podžupana Jožeta Prijatelja, in direktorico občinske uprave, mag. Mojco Špec Potočar. Pogledali smo na pretekla dva meseca, ustavili pa smo se tudi pri nekaterih drugih segmentih njunega dela v občinski stavbi.

Bojan Novak

Spoštovana sogovornika, naš pogovor moramo vsekakor začeti s spopadanjem z epidemijo, ki se mu vsi skupaj posvečamo že dva meseca. V prejšnji številki je poveljnik civilne zaščite g. Aleš Strnad povedal, da sta tudi vidva v glavni skupini, ki skrbi, da vsi ukrepi tečejo tudi na lokalni ravni. Kakšna je v tem času vajina vloga pri preprečevanju širjenja epidemije?

Jože Prijatelj: Da, res je. Ob razglasitvi epidemije je župan izdal sklep o formiranju krizne koordinacijske skupine. Razmere so bile zelo negotove in upali smo, da k nam najhujše ne bo prišlo. Zato je bila najprej formirana krizna koordinacijska skupina in ne celotni štab civilne zaščite. V trenutku, ko bi se v naši občini pojavile kake resne grožnje z okužbami, pa smo bili pripravljene tudi na aktiviranje celotnega štaba.

Že ob županovem povabilu, da se kot podžupan priključim delu na občini, je bilo predvideno, da naj bi pokrival tudi področje civilne zaščite. Ni dolgo trajalo, ko je bilo treba na tem področju zelo aktivno delovati. V skupini sem pripravljel predvsem različne materiale in izvajal naloge poveljnika, ki je bil glavni odločevalec. Moram pa povedati, da smo vse odločitve sprejemali s soglasjem. Dnevno sem pisal različna poročila na izpostavo Uprave za zaščito in reševanje ter na druge institucije, urejal zapisnike srečanj, oblikoval različne protokole obnašanja. Kot glavni operativec sem se ukvarjal tudi z nabavami različne zaščitne opreme.

Mojca Špec Potočar: Tudi jaz sem kot članica ožje skupine sodelovala pri odločitvah, pomagala pri izvedbi raznih

naročil (npr. zaščitnih mask, razkužil) in pri koordinaciji dela občinske uprave. Posebno v začetnem delu epidemije je bilo namreč treba izdati veliko navodil, sklepov in odredb, predvsem o zapiranju določenih objektov oziroma prepovedi zadrževanja. Ta izvedbeni del smo naredili skupaj z županom in podžupanom, jaz pa sem skrbela za pripravo, objavo in tudi za nadzor nad izvajanjem ukrepov.

Jože Prijatelj: Naj dodam še, da je bila direktorica občinske uprave v skupini tista članica, ki je vedno vse ukrepe in odločitve presojala skozi prizmo vpliva na občinske finance. Tako poveljnik civilne zaščite kot drugi smo imeli veliko različnih predlogov, a kot vedno je bilo treba vse odgovorno uskladiti s finančno vzdržnostjo naše občine. Ni odveč omeniti, da je ob tem iskala tudi rešitve, kje bi bilo možno pridobiti še dodatna sredstva.

Mojca Špec Potočar: Treba je omeniti, da je pri vsem sodeloval tudi župan, ki je moral vse dejavnosti in ukrepe predstaviti tudi javnosti. Tako je naša koordinacijska skupina pripravila letake za raznašanje

po gospodinjstvih ter dnevno osveževala spletno stran z novostmi. Pripravili in organizirali smo tudi vse potrebno za pošiljanje zaščitnih mask po domovih. Poleg tega smo morali izdati tudi sklepe o zapiranju javnih površin in javnih prostorov, izdati navodila za izvajanje pogrebov ter protokole za različne »črne scenarije«. Naše tekoče delo se ni ustavilo, nasprotno, še povečalo se je. Delali smo delno od doma, delno pa na delovnem mestu.

Največ tragičnih zgodb po državi in svetu je bilo v domovih za ostarele. V medijih smo dnevno lahko videli, kako nemočni so bili v nekaterih takih domovih, ko je prišlo do širjenja virusa. V naši občini imamo dva taka domova, zato je bila verjetno zaskrbljenost kar velika, kajne?

Jože Prijatelj: Res je, v občini imamo dva epidemiološko rizična domova, Zavod sv. Terezije in Prizmo Ponikve. Pripraviti smo morali različne scenarije, saj so takrat v medijih krožile res tragične zgodbe iz nekaterih drugih podobnih domov. Tako smo bili stalno na vezi

(telefon, videokonferenca) z vodstvom obeh domov. Pripravljene smo bili na scenarij, da se ob pojavu virusa v kakem od domov v skladu z navodili umaknejo okuženi na drugo lokacijo. Za vsako tako rešitev smo naredili protokole obnašanja in delovanja.

Mojca Špec Potočar: Trudili smo se poiskati stanovanja za zaposlene v domovih, da jim v najtežjih dneh ne bi bilo treba odhajati domov. Treba je bilo najti tudi različne možnosti in rešitve za morebitne potrebe prevažanja brisov iz domov do dostopnih točk. Pa še o marsikaterem drugem scenariju smo govorili in jih dorekli, če bi zanje nastale potrebe po realizaciji.

Jože Prijatelj: Z zanimanjem smo spremljali novice, kako se spopadajo s problemom širjenja virusa med rizično populacijo tudi v drugih občinah, ki imajo domove za ostarele. Lahko rečem, da so v obeh naših domovih res dosledno upoštevali navodila in storili vse, da do vnosa virusa ni prišlo. Za to jim gre vsa pohvala.

Skrbelo nas je tudi za druge starejše, ki niso v domovih za ostarele. Pripravljali smo rešitve za zagotavljanje pomoči pri dostavi hrane in drugih dobrin iz trgovine, pri dostavi zdravil. S trgovinami je bilo dogovorjeno za brezgotovinsko plačilo. Tudi za to smo pripravili navodila in izjave za prostovoljce, ki so se javili.

Mojca Špec Potočar: V pripravljenosti smo imeli tudi prostovoljce za varstvo otrok iz družin, kjer so starši opravljali nepogrešljiva dela. Tudi za to je bilo treba pripraviti protokole ravnanja na podlagi predpisanih ukrepov pristojnih služb. Na srečo tudi tu nismo potrebovali veliko tistega, kar smo imeli pripravljenega.

V javnosti zadnje tedne kroži veliko različnih scenarijev in sodb glede ravnanja državnih uradnikov in organov glede nakupa prepotrebne zaščitne opreme v času najhujšega širjenja virusa. Kako se je pomanjkanje zaščitne opreme odražalo pri vašem delu na lokalni ravni in kakšno je vajino mnenje o tem težkem obdobju »ekonomije divjega zahoda«?

Jože Prijatelj: Najprej naj povem znani rek: Po bitki je lahko biti general. Ko se je začela epidemija, je bilo res vse drugače, kot je sedaj, ko so skladišča polna. Mi smo se, potem ko so nas s štaba civilne zaščite obvestili, da naj pridemo po za-

ščitno opremo, v koordinacijski skupini pogovarjali o tem, ali bi šli po opremo s kombijem ali z najetim tovornjakom. Potem pa smo dobili vse v eni vrečki. Ker opreme za vse v državnih rezervah ni bilo. Ko smo začeli iskati zaščitno opremo sami (hoteli smo kupiti 2000 kirurških mask), smo naleteli na različne ponudbe raznih podjetij. Večinoma so ponudniki zahtevali predplačila, o cenah in drugih pogojih se ni dalo niti pogovarjati, niso pa niti sami znali določiti točnega roka dobave. To je bil za nas velik problem, saj smo imeli dve potencialni žarišči.

Mojca Špec Potočar: Strinjam se – zdaj soditi, kako je kdo ravnal v tistem času, ni umestno. Zdaj imamo vsega zaščitnega materiala dovolj, v tistih dneh pa smo iz lekarne sproti naročali in jemali, kar so imeli, ne glede na ceno.

Jože Prijatelj: Naša skupina se je zavedala, da bomo v primeru resnih težav potrebovali prostovoljce, člane Karitas in Rdečega križa. Predvsem pa smo predvidevali, da bomo aktivirali naše gasilce. Človeka pa ne moreš poslati na intervencijo, če mu nisi nudil ustrezne zaščitne opreme. To ni odgovorno. Zato smo iskali zaščitno opremo.

V tistem času smo imeli tudi dva sestanka celotnega štaba civilne zaščite s poveljniki gasilskih društev. Načrt je bil tak, da se gasilci držijo v rezervi, če bi se odvil najhujši scenarij.

Mojca Špec Potočar: Eden izmed sestankov pa je bil organiziran za seznanjanje s sistemom za videokonference (Zoom), da bi vsi znali ravnati z videokonferencami, če bi jih večkrat potrebovali.

Kako pa s svojega zornega kota ocenjujeta pretekle ukrepe države in komunikacijo odločevalcev z lokalno ravno?

Mojca Špec Potočar: Ukrepe države smo morali natančno spremljati, da smo jih lahko prenesli na lokalno raven. Sama menim, da so bili potrebni točno v takem obsegu in tistem času, saj se drugače ne bi mogli tako uspešno spoprijeti z epidemijo tako na državni kot na lokalni ravni.

Jože Prijatelj: Vsi v skupini smo ukrepe države videli kot primerne in dobre. Če ne bi bili strogi in odločni, ne bi dosegli takega uspeha. Osnovni problem je bila bojazen, da se sesuje naš zdravstveni sistem. Prepričan sem, da je lažje ostro zastaviti ukrepe in jih potem rahljati. Vi-

delo se je namreč, da se je v nekaterih državah, ki so na začetku ubrale manj strog sistem, virus precej nekontrolirano širil.

Kakšno je vaše mnenje glede odziva na ukrepe za zajezitev epidemije s strani naših občanov? Smo se odzvali primerno in odgovorno?

Mojca Špec Potočar: Občani so odlično spoštovali ukrepe. Nek nedeljski večer se je na občini ustavil predsednik vlade Janez Janša in pohvalil odziv naših občanov, saj ni bilo nikjer nikogar. Res, vsa čast občanom. Pokazali so odgovornost do ukrepov in predvsem solidarnost do ranljivih skupin. Zato smo tudi ostali samo pri le eni okužbi. Na tem mestu gre ponovna zahvala vsem občankam in občanom.

Jože Prijatelj: Strinjam se z direktorico. Kljub odličnemu odzivu smo zadolžili gasilska društva, da so ob koncih tedna z vožnjo po občini izvajali nadzor. Kakih kršitev pa niso zaznali.

V kolikšni meri so »protikoronske« dejavnosti zaznamovale siceršnje delo na občini? Koliko ste se v preteklih dveh mesecih ukvarjali z drugimi opravili, ki bi vas sicer, če epidemije ne bi bilo, polno zaposlovale?

Jože Prijatelj: Oba velika projekta – gradnja športne dvorane in osrednje čistilne naprave – sta tekla v tem času skoraj v normalnem tempu naprej. Poleg tega smo tik pred razglasitvijo načrtovali sklic seje občinskega sveta, a smo jo potem prestavili. Kasneje smo jo izpeljali na dopisni način. Vsaka seja pa zahteva pripravo veliko dokumentacije in gradiva.

Mojca Špec Potočar: Občinski procesi in postopki so v času epidemije tekli v polnosti naprej. Tudi v tem času smo se preko dela na daljavo odzivali na potrebe občanov. Res pa je, da je bilo vlog in pobud v tem času manj. Nekaj manj birokratskih opravil je bilo tudi zaradi s strani države ustavljenih postopkov in začasno zamrznjenih rokov. Smo pa sklicali in kasneje preklicali varnostni sosvet. Gre za organ, ki združuje policijo, civilno zaščito, medobčinski inšpektorat, upravno enoto, center za socialno delo, občinsko upravo in župana. Pripravili smo vse gradivo. Ta organ naj bi se ukvarjal s področjem varnosti, s soočanjem z migracijami in z drugimi varnostnimi vprašanji, kjer je potrebna koordinacija različnih institucij. Takoj, ko bo možno, ga bomo skli-

cali, da se pogovorimo o izvedenih ukrepih in področjih, ki so vezani na varnost v naši občini.

G. Prijatelj, delo podžupana opravljate šele nekaj mesecev. Kaj so bile vaše prve zadolžitve ob nastopu dela?

Jože Prijatelj: Moram reči, da sva se z županom ob njegovem povabilu zelo dolgo pogovarjala. Po tehtnem premisleku sem se odločil sprejeti nov izziv.

V prvi vrsti sem sprejel naloge, povezane s koordinacijo civilne zaščite v občini. Ob nastopu službe je bilo treba ažurirati obstoječe načrte zaščite in reševanja ter pripraviti tudi nove načrte, ki pridejo v veljavo ob pojavu poplav, potresov in drugih naravnih nesreč. Treba je bilo na novo narediti tudi oceno ogroženosti občine. Za mednarodno štabno vajo SIQUOKE2020 Ljubljanske izpostave civilne zaščite je bilo treba pripraviti veliko podatkov. Zdaj moram reči, da se je prav zaradi te vaje začelo dobro komuniciranje s šolo in domovi za starejše, kar je bilo potem zelo dobrodošlo ob epidemiji. Drugo področje mojega dela je povezano s komunalno infrastrukturo. Nudim pomoč pri dokončanju nekaterih projektov iz preteklega obdobja (na primer dokončanje avtobusnih postajališč Podgora in Zagorica).

Prve mesece sem pripravil tudi nov razpis za ponudbo oblikovanja in tiskanja Našega kraja in se posvečal ureditvi naše pokopališke dejavnosti, kjer je bilo precej izzivov. Odlok o pokopališki dejavnosti je bil sicer sprejet leta 2017, a je bil spremenjen tako leta 2019 kot na zadnji dopisni seji (aprila). Na dopisni seji so svetniki potrdili tudi predlog odloka za podelitev koncesije v 1. branju. Tako potrjen odlok bo šel na naslednjo sejo v drugo branje. Po potrditvi bo potrebno pripraviti razpis za koncesionarja za upravljalca pokopališč in izvajanje 24-urne dežurne službe.

Seveda so to le obširnejša področja delovanja, vsak dan pa je veliko drugih zadev, ki mi jih delegira župan. V zadnjem obdobju je bilo to seveda spoprijemanje z epidemijo, ukvarjam pa se tudi s pripravo pravilnika o upravljanju z novo športno dvorano in najema prostorov v njej.

Gospa direktorica, nam lahko nekoliko predstavite, kako poteka dan v občinski upravi?

Mojca Špec Potočar: Vsak dan se začne in konča z mislijo ter dejavnostmi, kako transparentno in gospodarsko izvajati proračun, ki je krovní akt občine. To so vsebine in za vsakega skrbnika tudi naloge, ki jih je potrebno izvajati in spremljati realizacijo ter posredovati smernice za naprej. Vse naše delo pa je povezano z denarnim tokom. V teku imamo velike projekte. Pri izvajanju proračuna pa smo prišli do težav z zagotavljanjem proračunskih sredstev. Vedeti je treba, da bomo pridobili sredstva Eko sklada šele po tem, ko bodo vsi računi plačani in bo uspešno pridobljeno uporabno dovoljenje. Za to pa potrebujemo dovolj sredstev že sedaj.

Menim, da mora biti občinska uprava, ob vsem občanom skritem delu, hitra in prijazna do občanov. Truditi se mora narediti vse v dobrobit občanov in tudi številnih institucij. Ena izmed naših potez v smeri bolj prijazne občinske uprave je tudi selitev sprejemne pisarne v pritličje občinske stavbe, v nekdanje prostore pošte. Tako bo, predvsem za starejše in invalide, dostop veliko lažji.

Občinska uprava mora biti povezovalni člen med posameznim občanom ali skupino občanov in državnimi institucijami. Hkrati moramo vsak dan iskati nove vire financiranja, pripravljati dokumentacijo za nove projekte, s katerimi bomo lahko kandidirali na razne razpise. Osredotočati se moramo že k izhodiščem novega programskega obdobja.

Na tem mestu gre pohvala celotni občinski upravi, ker se trudi po najboljših močeh opraviti vse naloge na strokoven in prijazen način. Zelo pomembno pa je v občinski upravi še nadalje krepiti timsko delo.

Ni težko opaziti, da smo ljudje precej kritični do občinske in tudi držav-

ne uprave. Verjetno negotove razmere, ki smo jim priča sedaj in jim verjetno bomo tudi v naslednjih mesecih, ta občutek nezaupanja še povečujejo. Kako vidva z druge strani gledata na nezaupanje ljudi glede hitrosti in kakovosti vašega dela?

Jože Prijatelj: Zelo veliko je raznih postopkov, ki niso vezani neposredno na občane. V ozadju pa jih moraš imeti, ker si dolžan delati transparentno in pravno korektno. Vem, da tega občani ne vidijo, ker ni vezano na njihove posamezne probleme. Veliko časa in energije vzamejo tudi razna pridobivanja soglasij in mnenj državnih institucij. Na ta čakamo včasih tudi nekaj mesecev, kar navzven deluje kot izgubljen čas.

Mojca Špec Potočar: Naj povem, da smo ponosni na to, da smo v zadnjih mesecih uredili zelo veliko odprtih zadev s pristojnimi institucijami. Uspešno smo se odzvali na razne inšpekcijske in revizijske preglede in uredili zadeve za nazaj. Želimo pa delati pravilno naprej. Pri tem se držim načela, da dogodkov za nazaj ne želim komentirati.

Jože Prijatelj: Moram povedati še to, da sem v prejšnjem mandatu spoznal delovanje občine kot občinski svetnik, še prej kot predsednik nadzornega odbora, a zdaj vidim delovanje občine v popolnoma drugi luči. Tako kot prej imam tudi zdaj veliko idej, a zdaj na konkretnih primerih vidim, da so za vsemi idejami, pobudami in načrti določeni postopki, ki zahtevajo ogromno dela, znanja in potrpežljivosti.

Zanima me še vaju pogled v prihodnost. Se tudi vama zdi, da smo zaradi stalnih medijskih novic o epidemiji in njenih posledicah še bolj kot sicer podvrženi nekemu kolektivnemu negativizmu, kritiziranju in iskanju grešnih

kozlov? Nam vsem manjka optimizma, tako v besedah kot v pričakovanjih?

Jože Prijatelj: Pri medijskih zapisih in objavah na državni ravni bi se morali zavedati, da je treba kdaj kaj tudi pohvaliti. Žal nam gre Slovincem pohvala tako zelo težko z jezika. Treba je odkriti in sankcionirati nepravilnosti in jih odpravljati. Vsak javni uslužbenec mora delati transparentno in pošteno. Pri komentiranju pa se moramo vsi držati načela, da ocenjujemo dejanja v realnem času in prostoru. Žal se vse preveč iščejo napake in težave, premalo časa in energije pa se usmerja v skupno dobro.

Tudi v občini ni nič drugače. Tudi tu moramo gledati in skrbeti za vse občane. Rešitve, ki so usmerjene v to, pa seveda niso za vsakega posameznika vedno najboljše. Seveda pa mora vedno obstajati možnost, da lahko vsak mirno in argumentirano pove svoje mnenje in pokaže na napako. To pa je nekaj povsem dru-

gega kot kolektivno kritiziranje vsepovprek, čemur smo pogosto, še posebej v tem času, priča na vseh ravneh.

Mojca Špec Potočar: Se popolnoma strinjam. Posploševanja je bistveno preveč, in to velja tako na državni kot na občinski ravni. Vem, da nismo vsi vedno dovolj dobri. Nismo pa nikoli tudi vsi slabi ali nesposobni. Res, posploševanja v to smer je občutno preveč.

Gotovo imate z županom že začrtano delo na občini tudi v naslednjih mesecih. Kateri bodo glavni projekti in naloge, ki bodo pred vami?

Mojca Špec Potočar: Med glavne prioritete našega nadaljnjega dela vsekakor sodi prilagajanje trenutnim razmeram in izzivom v zvezi z epidemijo. Zdaj ko se pogovarjamo, moramo dokončno doreči vse podrobnosti glede ponovne vzpostavitve pouka v šoli in dela v vrtcu, ponovno aktivirati športne objekte. Zak-

ljučil se je suhokrajnski vodovod, veliko dela pa nas čaka še s projektom obrtne cone Predstruge. Prav tako se zaključuje prva faza izgradnje osrednje čistilne naprave, pred nami pa je tudi že druga faza. Končuje se projekt agromelioracije, rekonstrukcija ceste Pri Cerkvi – Videm, avtobusne postaje ...). Tudi športno dvorano moramo čim prej predati v uporabo. Urediti oziroma jasneje opredeliti pa moramo tudi vlogo Jakličevega doma, ker se s tem že dolgo odlaša.

Jože Prijatelj: Ob vsem tem delu pa bo hitro tu september, ko bo treba začeti s pripravo novega proračuna za naslednje leto. Glede na to, da je želja vedno precej več kot razpoložljivih virov, bomo še naprej stalno iskali nove možnosti ugodnega pridobivanja sredstev.

Najlepša hvala za pogovor in srečno pri vajinem nadaljnjem delu. ■

Ponovni javni poziv k podaji predlogov za imenovanje urednika občinskega glasila NAŠ KRAJ

Spoštovani,

odgovornemu uredniku občinskega glasila Naš kraj je s 1. aprilom 2020 potekel mandat, zato je treba v skladu z določili 8. člena Odloka o ustanovitvi in izdajanju občinskega glasila (Uradni list RS, št. 28/08) imenovati novega odgovornega urednika za naslednje štiriletno mandatno obdobje.

V Odloku je določeno, da odgovorni urednik:

- opravlja svoje delo nepoklicno,
- ne more biti funkcionar politične stranke na lokalni ravni,
- da mandat traja štiri leta in se lahko ponovi.

Predlagatelje in kandidate vljudno prosimo, da h kandidaturi priložijo:

- podpisan predlog kandidature oz. soglasje kandidata (dva obrazca v razpisni dokumentaciji),
- svojo vizijo glasila in
- kratek življenjepis.

Iz navedenega predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Občine Dobropolje (v nadaljevanju Komisija) v imenu Komisije poziva zainteresirano javnost, da **posredujejo svoje predloge za imenovanje odgovorne-**

ga urednika glasila Naš kraj v elektronski obliki na naslov: tajnistvo@dobropolje.si. Poziv je odprt do preklica oz. dokler ne bodo izpolnjeni pogoji za sklic seje občinskega sveta in njegovih delovnih teles.

Pravico predlagati kandidata za odgovornega urednika ima vsak, ki ima pravico voliti na lokalnih volitvah v občini Dobropolje. Kandidat se lahko predlaga sam. Kandidate lahko predlagajo tudi skupine občanov, občinski odbori političnih strank, društva, združenja in druge organizacije s sedežem v občini Dobropolje ter druga zainteresirana javnost.

Izmed prejetih predlogov bo Komisija izbrala kandidata za odgovornega urednika občinskega glasila in ga predlagala občinskemu svetu v imenovanje.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

Jernej Stare, predsednik

Naš kraj
Informativno glasilo občine Dobropolje

Stičišče Središče – podpora za društva in zasebne zavode

Regionalno stičišče združuje društva, zasebne zavode in druge nevladne organizacije z različnih vsebinskih področij delovanja. Tako smo na ravni Osrednjeslovenske regije tukaj za vas Stičišče Središče, ki ima sedež v Ljubljani in ga vodi Zavod Nefiks.

Ana Gregorič, informatorka Stičišča Središče

Vodja Stičišča, Jože Gornik: »To, da imamo sedež v Ljubljani, pa nas ne ustavi, da ne bi aktivnosti izvajali tudi v drugih občinah te regije. Veseli bomo vaše pobude, izraženega interesa za sodelovanje ali pa samo vprašanja, na katerega vam lahko odgovorimo.«

Naša vloga je podpora organizacijam v Osrednjeslovenski regiji, kar pomeni, da:

Izvajamo informiranje

- Vsak mesec pošiljamo e-obvestilnik Stičiščnik, ki ponuja aktualne informacije glede razvojnih potencialov za društva, zasebne zavode in druge nevladne organizacije.
- Vzpostavili smo mailing listo, ki se ji lahko pridružite vse organizacije, ki delujete na območju občine.
- Pod imenom Stičišče Središče nas najdete na Facebooku in Instagramu, vse informacije, vključno s prijavi na mailing liste, pa na www.sticisce-sredisce.si.

- Dosegljivi pa smo tudi na elektronski pošti: sticisce@nefiks.si ali na telefonski številki 040 698 915.

Izvajamo izobraževanja

- Vsak mesec izvedemo vsaj dve izobraževanju s področij, ki so aktualna za organizacije sektorja: financiranje, pridobivanje prostovoljcev, upravljanje, vodenje, promocija ... Če se v vaši občini zberejo predstavniki vsaj šestih društev, stopite v stik z nami in bomo usposabljanje po dogovoru izvedli na območju vaše občine.
- Za organizacije, ki bi rade razvile dodatne dejavnosti, imamo poseben sklop usposabljanj »Organizacije z razvojnim potencialom«.

Svetujemo in nudimo:

- osnovno pravno pomoč,
- osnovno pomoč pri administraciji nevladnih organizacij,
- projektno svetovanje,
- pomoč pri registraciji spletne domene in postavitvi spletne strani,
- pomoč pri pripravi vabil na dogodke,

zbiranja prijav in beleženja kompetenc udeležencem z e-Nefiksom.

Pomagamo vam:

- Drugim organizacijam predstaviti vašo ponudbo in najti primerno storitev ali proizvod, ki ga nudijo druge organizacije (npr. prostore, ozvočenje idr.) – v nekaterih primerih celo brezplačno.
- V sklopu NVO prijazno najti primerno storitev ali proizvod zase po ugodnih cenah ali brezplačno.
- Postaviti spletno stran ali družbena omrežja – dvema organizacijama mesečno brezplačno.

Draga društva, zasebni zavodi in druge nevladne organizacije na območju občine Dobrepolje, vabimo vas, da se nam pridružite, saj lahko povezani skupaj ustvarjamo kakovostno okolje za življenje vseh občanov. Več informacij najdete na naši spletni strani sticisce-sredisce.si. ■

PODJETNIŠKI KOTIČEK

Na OOO Grosuplje skupaj z OZS že ves čas trajanja epidemije spremljamo aktualne razmere v gospodarstvu ter vse pomembne informacije ažurno objavljamo na spletni strani OZS, www.ozs.si/koronavirus-info. Tam najdete številne odgovore na najpogostejša vprašanja podjetnikov in podjetnic, objavljena so navodila za opravljanje posameznih dejavnosti in sekcij, predstavljeni so aktualni ukrepi države ter druge koristne informacije, ki vam bodo pomagale pri poslovanju v teh težkih časih.

DELOVANJE OOO GROSUPLJE: Na OOO Grosuplje navkljub trenutnemu stanju s koronavirusom poslujemo ne-

moteno, vendar v skladu s preventivnimi ukrepi za preprečevanje širjenja virusa. Pisarna OOO Grosuplje je tako že od začetka maja dalje ponovno odprta za vse stranke v skladu z objavljenim delovnim časom, in sicer ob ponedeljkih (8.00–12.00), ob sredah (8.00–12.00 in 13.00–16.00) ter ob petkih (8.00–12.00). Vseeno vse stranke OOO Grosuplje pozivamo, da pisarno OOO Grosuplje obiščete le v nujnih primerih, svoj prihod pa obvezno predhodno najavite. Na voljo smo vam na telefonski številki 01 786 51 30 ter na ooz.grosuplje@ozs.si. Vsa komunikacija ter odgovori na vaša vprašanja bodo po navedenih dveh kanalih tekoče izvajani in posredovani. Svojo pošto ali sporočilo

lahko oddate tudi v nabiralnik pred Domom obrtnikov.

PODJETNIŠKO SVETOVANJE NA OOO GROSUPLJE ZA PODJETNIKE IN PODJETNICE IZ OBČINE DOBREPOLJE oz. za vse tiste, ki to nameravate postati: v skladu z dogovorom z Občino Dobrepolje smo vam na OOO Grosuplje brezplačno na voljo za vprašanja poslovnih narave. Vabljeni, da stopite v stik z nami.

Pazite nase in ostanite zdravi.

*Janez Bajt, univ. dipl. oec.,
sekretar OOO Grosuplje*

Odzivi podjetnikov na čas epidemije covid-19

V času, ko se je življenje skoraj ustavilo in smo dva meseca skoraj po vsem svetu preživel v izrednih, nepričakovanih razmerah, se je ustavilo tudi veliko podjetij. Negotovo obdobje se obeta tudi ob ponovnem zagonu vseh dejavnosti. Nekatere naše podjetnike sem povprašal o njihovem pogledu na to krizo.

Bojan Novak

KOVINOSTRUGARSTVO KLINC

V času trajanja epidemije je naše podjetje poslovalo normalno. Zaradi varnosti zaposlenih smo znotraj podjetja takoj po razglasitvi epidemije uvedli tako ukrepe po priporočilih NIJZ-ja kot tudi dodatne interne. Kljub zaustavitvam proizvodnje na globalni ravni smo bili soočeni z minimalnimi motnjami v dobavah materiala in orodja. Praktično so bile motene le dobave iz Italije, s katero pa k sreči ne sodelujemo veliko.

Zaznali pa smo prizemljitev letalskega prometa, saj s svojim dobaviteljem merilne opreme iz Velike Britanije nismo mogli izvesti predvidenih izobraževanj zaposlenih, pa tudi določeni rezervni deli za našo opremo iz ZDA niso bili dobavljivi.

Glede na slabe gospodarske napovedi smo pripravili več različnih scenarijev za naslednje mesece, čeprav trenutno še vedno beležimo rast naročil v primerjavi z enakim obdobjem lani. Tudi od poslovnih partnerjev za zdaj dobivamo pozitivne informacije, saj večina beleži porast naročil. Se pa celotna situacija zelo različno odraža glede na branžo. Določene so celo v porastu, določene pa so beležile precejšnji padec.

Naši proizvodi se sicer uporabljajo v različnih branžah od robotike, medicine, energetike, merilne tehnike, ogrevalne tehnike ... Takšna razpršenost je že na splošno, sploh pa v času morebitne gospodarske krize, vedno prednost, saj nikoli niso vsi segmenti gospodarstva enako prizadeti.

Gregor Klinc

FIZIOTERAPIJA KRAJNC

Zaradi sprejetih ukrepov zaradi epidemije sem morala zapreti svoja vrata za šest tednov. Za ponovno vzpostavitev dela sem se začasno morala preseliti iz Zavoda sv. Terezije v Zdravstveno postajo

na Vidmu, saj je Zavod zaradi ukrepov še vedno zaprt (ne more vsak obiskovalec vanj). To je vplivalo tudi na organizacijo dela. Vse to je močno vplivalo na podaljšanje čakalnih dob za čakajoče na delovni nalog. Iz že prej dolgih so se te podaljšale za vsaj osem tednov. Seveda je sedaj potreben tudi drugačen režim obravnave. Sedaj ko je ambulanta ponovno odprta, je viden velik upad samoplačniških storitev. V prihodnost gledam pozitivno.

Ana Krajnc

FRIZERSKI SALON ČOPEK

V času, ko smo bili prisiljeni postaviti zdravje pred ekonomijo, se vsi spopadamo s hudo gospodarsko depresijo, množičnim odpuščanjem delavcev, predvsem pa nas vse bremeni finančna negotovost.

V našem podjetju smo s 16. marcem 2020 zaprli vse salone in bili na čakanju doma.

Zame, kot lastnico salona, je bil to velik šok. Prevzela me je negotovost. Računi morajo biti plačani, delavci morajo dobiti plačo, saj imajo tudi oni račune, kredite ... Kljub vsemu pa sem morala kot lastnica biti v oporo vsem svojim zaposlenim, saj jih je ob vseh informacijah o brezposelnosti skrbelo za svojo službo.

Četrtega maja smo po celi državi odprli svoje frizerske salone. Delo z maskami se marsikomu zdi zastrašujoče, predvsem pa nam vse to otežuje delo z lasmi. Skrbi me, da nikoli več ne bo, kot je bilo, saj smo vsi potrošniki zelo zadržani.

Tako kot vsi tudi sama upam, da se drugi val epidemije ne uresniči. To bi bila lahko resna nevarnost za gospodarstvo, saj veliko podjetij tega ne bi preneslo, sploh kdor posluje s tujino. Posledično se vsi vrtimo v začaranem krogu in tako prav vsi občutimo finančno stisko.

Ne glede na vse slabe stvari, ki so se zgodile, poskušam ostati pozitivna. Prav gotovo smo se iz te izkušnje vsi nekaj naučili. Ustavili smo se, vzeli smo si čas zase, za svoje najdražje. Pokazali smo, da

še znamo imeti radi in predvsem da imamo radi poklice, ki jih opravljamo.

Andreja Draženovič

JUNITEH RAČUNALNIŠKE REŠITVE

V času epidemije se je večini podjetij v sektorju informatike in informacijskih tehnologij obseg dela izredno povečal. Nenadoma smo bili tako posamezniki kot podjetja soočeni z novo realnostjo – otroci so se šolali od doma, mnogi s(m)o svoje delo opravljali od doma, podjetja so potrebovala nastavitve, da so zaposlenim omogočala nov način dela in povezljivost s službenimi računalniki in strežniki. Proizvodnja računalniške opreme v celoti poteka v tujini, zlasti na Kitajskem, zato je je kmalu začelo primanjkovati, saj so tovarne na Kitajskem prekinile proizvodnjo nekaj mesecev prej, preden se je epidemija zgodila v Sloveniji. Nadalje so nastale težave in ovire pri transportu, zato so se skladišča distributerjev hitro praznila. Največje je bilo povpraševanje po spletnih kamerah, s pomočjo katerih so otroci ostajali v stiku z učitelji in zaposleni s svojimi delodajalci in poslovnimi partnerji, vendar jih že v prvih dneh epidemije ni bilo mogoče dobiti ne doma ne v tujini (in jih še vedno ni). Tudi prenosni računalniki so bili izredno iskani. Za kakovostno in učinkovito delo ter šolanje doma se je izkazalo, kako pomembna sta hitrost internetne povezave in dostop do optičnega omrežja v vsakem domu oz. podjetju. Veseli me, da sem lahko pomagal mnogim, da so v času epidemije delo in šolanje opravljali čim bolj nemoteno. To je sicer pomenilo, da se nekaj tednov delovnik nikoli ni zares končal, vendar se zavedam, da je v izrednih razmerah treba pomagati po najboljših močeh.

Boris Kaplan

INOPOL D.O.O.

Kljub temu da se je javno življenje zaradi preprečitve širjenja koronavirusa zača-

sno skoraj povsem ustavilo, se v našem podjetju ni. Naše podjetje ima 20 zaposlenih, ki so ves čas delali z novo sprejetimi higienskimi ukrepi in drugimi zaščitnimi sredstvi. Naročila smo imeli odprta

že od prej, pa tudi v tem času so redno prihajala in še prihajajo. Tudi z dobavo materiala nismo imeli problemov. Menimo, da v času epidemije naša branža ni bila prizadeta oz. ni utrpela večje škode.

V naslednjih mesecih želimo delati kot do sedaj in zaposliti nove ljudi.

Anja Mesojedec

Mikrogarancije za MSP-je – kritje škode zaradi koronavirusa

V okviru razpisa P1 plus 2020 je dodana kreditna linija C.19. Mikrogarancije za MSP-je – kritje škode zaradi koronavirusa.

Namen: kredit za zagotovitev zadostne likvidnosti za financiranje poslovanja v obdobju epidemije ter spodbujanje podjetij za nadaljnje izvajanje podjetniške dejavnosti, kjer je po presoji Sklada financiranje z zaprosenim kreditom ekonomsko upravičeno.

Za kreditno-garancijsko linijo C.19. lahko kandidirajo podjetja z glavno dejavnostjo iz vseh dovoljenih področij, skupin in razredov.

Upravičeni stroški:
– obratna sredstva.

Pregled kreditno-garancijskih pogojev:

- 80-% garancija Sklada,
- maksimalni znesek kredita je 100.000 EUR za mikro- in mala podjetja ter 200.000 EUR za srednje velika podjetja,
- obrestna mera kredita: šestmesečni EURIBOR +0,50 %,
- ročnost kredita: 1,5 do 5 let,
- moratorij na odplačilo glavnice kredita: do šest mesecev (moratorij se šteje v odplačilno dobo kredita).

Dodatne informacije:

- Mašenjka Hvala (01/895 06 10) in
- Tomaž Lovšin (08/383 56 14).

Mašenjka Hvala

VABILO NA CEPLJENJE PSOV PROTI STEKLINI

CENA CEPLJENJA NA TERENU:
PONOVRNO CEPLJENJE: 31,42 € • PRVO CEPLJENJE: 61,32 €

Ob cepljenju OBVEZNO prinesite s seboj knjižico o cepljenju psa in EMŠO zaradi vpisa letošnjega cepljenja in potrditve knjižice.

Cepljenja izven navedenega razporeda se opravlja: vsak delavnik od 8.00 - 12.00 in 16.00 - 19.00, v soboto od 8.00 - 12.00 v Veterinarski ambulanti BUBA d.o.o., Rožna dolina 5, Grosuplje. Dodatne informacije o cepljenju in zdravljenju lahko dobite na tel.: 01/7864-658, dežurna št.: 051/619-524 (velike živali), 051/363-997 (male živali)

VETERINARSKA AMBULANTA BUBA d.o.o., Rožna dolina 5, Grosuplje
OBJAVLJA RAZPORED OBVEZNEGA CEPLJENJA PSOV PROTI STEKLINI
ZA LETO 2020 ZA OBMOČJE OBČINE VIDEM DOBREPOLJE

15.06.2020 - PONEDELJEK

17.00	Zdenska vas	pri gasilskem domu
17.20	Cesta	pri vaškem domu
17.40	Predstruge	pri železniški postaji
18.00	Ponikve	pri gasilskem domu
18.30	Videm	pri kmetijski zadruzi

16.06.2020 - TOREK

16.00	Bruhanja vas	pri Zabukovec (Jožefovi)
16.15	Zagorica	na igrišču
16.30	Podgorica	pri Šuštar Janezu (Pečnik)
16.45	Mala vas	pri Samčevih (Babič Ivan)
17.00	Hočevje	pri gasilskem domu

17.06.2020 - SREDA

16.00	Rapljevo	pri vaški lipi
16.15	Lipa, Paka, Pri cerkvi,	
	Kolenča vas, Tržič, Podtabor	pri gostilni Šuštar
16.30	Potiskavec	na vasi
16.45	Tisovec	pri cerkvi
17.00	Četež	na vasi
17.15	Kompolje	pri gasilskem domu
17.45	Podgora	pri Godec Dušanu

Delovni čas pomembnih služb, ustanov

Po dveh mesecih je bila preklicana epidemija covid-19. Večina služb in ustanov zato svoje urnike spreminja na tiste izpred epidemije.

Kljub temu vas vabim, da tudi v prihodnjih tednih spremljate informacije pri izvajalcih, v medijih in na spletni strani Občine Dobropolje.

DRUŽINSKA MEDICINA DR. BARBARA MOROVIČ – AMBULANTA STRUGE

(Zdravstvena postaja Struge, Pri Cerkvi 11a, 1313 Struge)

TOREK: 9.00–14.00

SREDA: 13.00–19.00

ČETRTEK: 13.00–19.00

PETEK: 9.00–14.00

SOBOTA: 9.00–13.00

E-naslov: ambulanta@struge.si

Tel. št.: 070 410 171 – zadnji dve uri ordinacijskega časa (zgrešene klice vračamo, ne poslušamo po SMS-ih).

V času epidemije covid-19 in do prejema novih navodil Vlade RS in Ministrstva za zdravje glede zdravstvene obravnave na primarni ravni ambulanta deluje po prilagojenem protokolu.

Osebo naročanje in osebno urejanje administrativnih zadev nista mogoča.

Uporabite telefon, e-pošto ali klasično pošto. Nenaročenih pacientov ne sprejemamo. Obvezni sta predhodna triaža po telefonu in triaža pred dogovorjenim vstopom. Triažira zdravnica.

V čakalnico sprejemamo le naročene in predhodno triažirane paciente. Nepotrebno zadrževanje pred zdravstveno postajo ni dovoljeno.

Navodila veljajo do preklica. Spremembe ali dodatna navodila spremljajte na spletni strani www.ambulanta-videm.si.

Če menite, da potrebujete takojšen zdravniški pregled, obiščite urgenco ali pokličite 112.

ZDRAVNIŠKA OSKRBA KONEC TEDNA IN PONOČI – dežurna služba

Ob delavnikih ponoči (od 19.30 do 6.30), od sobote od 14.00 do ponedeljka do 6.30 in ob praznikih deluje skupna dežurna služba za

območje občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje, organizirana na lokaciji ZD Ivančna Gorica.

Za vsa NUJNA stanja kličite na telefonsko številko 112 ali dežurnega zdravnika na 031 656 000.

ZOBNA ORDINACIJA VIDEM (dr. Miha Markelj)

PONEDELJEK: 12.30–19.00

TOREK: 13.00–19.30

SREDA: 7.00–13.30

ČETRTEK: 7.00–13.30

PETEK: 7.00–13.30

V zobni ordinaciji še veljajo nekateri posebni ukrepi.

Sprejemajo samo naročene paciente. Naročiti se je treba tudi v primeru bolečin. V čakalnici je lahko prisoten samo en pacient. Ostali počakajte na asistentko pred vhodnimi vrati. Pred vstopom v stavbo si morate pravilno namestiti zaščitno masko, v čakalnici pa razkužiti roke.

Naročanje je možno na telefonskih številkah 01/7807 866 in 031/478 290 ali na elektronski pošti: zobna.videm@gmail.com ali mmiha2@siol.net.

Stari termini ne veljajo več.

ŠOLSKA ZOBNA ORDINACIJA

PONEDELJEK: 8.15–13.00

SREDA: 12.00–17.00

LEKARNA LJUBLJANA, VIDEM

PONEDELJEK: 7.30–14.30

TOREK: 12.00–19.00

SREDA: 10.00–17.00

ČETRTEK: 12.00–19.00

PETEK: 7.30–14.30

FIZIOTERAPIJA KRAJNC

Od PONEDELJKA do PETKA: 6.30–10.00 (na delovni nalog). Samoplačniki po dogovoru.

OBČINA DOBROPOLJE – URADNE URE (od 1. 6. naprej)

PONEDELJEK: 8.00–11.00 in 12.00–14.30

SREDA: 8.00–11.00 in 12.00–17.00

PETEK: 8.00–11.00 in 12.00–13.00

KLICNI CENTER PROSTOFER (080 10 10)
OD PONEDELJKA DO PETKA: 8.00–18.00

KNJIŽNICA GROSUPLJE – VIDEM

PONEDELJEK: 12.30–19.00

TOREK: 8.00–15.00

SREDA: 12.30–19.00

ČETRTEK: 11.00–15.00

PETEK: 12.30–19.00

ŽUPNIJSKA KNJIŽNICA

TOREK: 18.00–20.00

POŠTA – VIDEM

PONEDELJEK: 14.00–18.00

TOREK: 9.00–14.00

SREDA: 14.00–18.00

ČETRTEK: 9.00–14.00

PETEK: 9.00–14.00

SOBOTA: 9.00–12.00

KMETIJSKA ZADRUGA VIDEM

PONEDELJEK: 7.00–17.00

TOREK: 7.00–17.00

SREDA: 7.00–17.00

ČETRTEK: 7.00–17.00

PETEK: 7.00–17.00

SOBOTA: 8.00–12.00

POLICIJSKA PISARNA DOBROPOLJE (Videm 36)

PONEDELJEK: 15.00–17.00

TOREK: 10.00–12.00

SKUPNA OBČINSKA UPRAVA 5G:

PODROČJE UREJANJA PROSTORA IN VARSTVA OKOLJA

Stik: 01 788 87 59,

e-naslov: jasmina.selan@grosuplje.si

MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT

Stik: 01 788 87 50,

e-naslov: inspektorat@grosuplje.si

MEDOBČINSKO REDARSTVO

Stik: 01 788 87 50,

e-naslov: redarstvo@grosuplje.si

Končan je KoroNatečaj 2020

V prejšnji številki Našega kraja smo vas povabili k sodelovanju na KoroNatečaju. Do konca roka je v uredništvo prispelo devet izdelkov sedmih različnih ustvarjalcev. Natečaj ni imel tekmovalnega naboja. Prispevke si lahko ogledate spodaj. Vse ustvarjalce bomo nagradili s posebnimi zaščitnimi maskami, ki jih bodo tudi spominjale na sodelovanje na natečaju. Hvala soustvarjalcu Taminu Petelinšku za vso pomoč in podporo ter Občini Dobropolje za donacijo spominskih mask.

Bojan Novak

Pesem o koroni

Glavobol, kašelj in vročina,
slabo počutje in v grlu bolečina.
To simptomi so korone,
naše najhujše nočne more.

Država je epidemijo proglasila,
zaprla šole in nas doma pustila.
Omejili smo druženje, izhode,
nadedli maske in porabili na litre vode.

Pogrešamo sošolce in sošolke,
pa tudi malico in kontrolke.
Učitelji bi radi na daljavo nas učili,
a mi bi raje se na štiri oči družili.

Naj kmalu se zaključi karantena,
priložnosti ima več kot ena.
Naj konec bo koronce
in zopet naj posije sonce.

Žiga Smrke, 9. a

Pesem o koroni

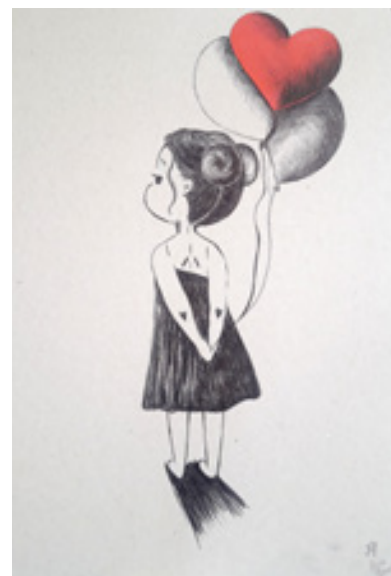
Prišel je marec,
a z njim ni prišel mrzav in minus,
prišel je virus.

Namesto, da bi v šoli
se učili in raztegovali
v karanteni smo pristali.

Sedaj doma osamljeni sedimo,
niso počitnice
ker na daljavo se učimo.

Teško že čakamo,
da bo te more konec,
saj pogrešamo že šolski zvonec.

Luka Smrke, 6. a

Mojca Gačnik

Mojca Gačnik

Mojca Gačnik

Ti

Čas je obstal in zasejal strah pred neznanim.
Ne prepusti se mu!

Podaj se na potovanje vase.
Prepusti se globinam svoje duše.
Zazri se v že pozabljene tolmune svoje biti.
Naj te prevevajo spomini na brezskrbne otroške dni,
ošvrknejo neumnosti, ki si jih drago plačal a se iz njih veliko naučil,
uzri ponovno melanholične podobe iz filma svojega življenja,
ki jih nikoli ne boš pozabil.

Iz osame se vrnil boš drugačen a vendar boš ti –
TI v vsem svojem bistvu.

Jasmina Strnad

Svoboda

Druženje s prijatelji. Ples. Poslušanje glasbe. Narava. Sanjanje. Pisanje. Hribi. Čustva. Vse to in še več je zame svoboda. Ko se počutim sproščeno, srečno in ne razmišljam o ničemer drugem. Nič me ne zmoti. Sem v svojem svetu. Ko mi nihče ne govori: "Ne, tega pa ne smeš." Takrat, ko lahko počnem kar želim. To je zame nekakšna svoboda. V današnjem svetu je včasih to težko najti, saj se mi zdi, da se preveč obremenjujemo z misljo: "Kaj bodo rekli/mislili drugi?" Mnenja drugih in kritike so kot nekakšna gosenica v današnjem času. Sekiramo se in želimo zadovoljiti druge, namesto, da bi poslušali sebe in naredili to zase. Poleg vsega tega nas velikokrat ovirajo tudi telefoni in podobne naprave, ker živimo neko virtualno življenje z virtualnimi prijatelji, pri katerih lahko zelo hitro ugotoviš, koliko jim realno pomeniš. Seveda so v času karantene telefoni zelo priročni in ohranjamo stik, vendar je prav, da ga včasih odložimo na poličko in tam sameva kakšen dan ali dva, med tem časom pa naredimo kaj dobrega zase, saj bodo prijatelji na telefonu počakali in ostali tam. Govorim iz lastnih izkušenj. Šele takrat bomo lahko začutili to svobodo in se sprostili. Poskusi jo najti tudi ti.

Gaja Svetec

Julija Levstik

Klemen Levstik

Semena – pobiranje prvih semen vrtnin

Smo na pragu meseca z najdaljšimi dnevi v letu. Junij ali rožnik je to. Svetloba, toplota in vlaga so v tem času v polnem razmahu in rastline bujno rastejo. Pravijo, da je dovolj junijskega dežja najboljša dota rastlinam za naslednja dva meseca. V juniju sejemo in sadimo vrtnine za poletje in jesen, pobiramo z obdelovalnih površin pridelke, pobiramo tudi prva semena vrtnin.

Jožefa (Jožica) Fabjan

Pobranim pridelanim semenom je treba pripraviti ustrezen prostor, kjer jih bomo sušili, čistili in skladiščili. Kdaj pa so semena dovolj zrela za pobiranje?

Semena so končni plod vsake rastline. Vsaka pridelana vrsta semena ima svoje posebnosti. Pojavljajo se v različnih oblikah in času. Semena zavaruje rastlina z različnimi ovojnici, v katerih je varno spravljeno kalitveni material semena. Nekateri vrtnine imajo spravljena semena v večji ali manjši suhi ovojnici, druga jih imajo v svojem »mesnatem« plodu (paradižnik, buče ...), tretja v strokih (stročnice: fižol, grah, bob ...).

V naravi semena samodejno, brez pomoči ljudi, po prvem zaključenem krogu nadaljujejo življenje ob svojem času s ponovnimi kalitvami semen. Ker pa semena pobiramo tudi ljudje, moramo za vsako rastlino posebej ugotoviti, kdaj njena semena dozori. Najpreprostejši test je, da pri pridelavi suhih semen potresemo rastlino. Če semena ob tresenju odpadajo, so zrela. Suha semena imajo tudi spremenjeno barvo (običajno so v sivo-rjavo-črni odtenkih), so čvrsta oz. trda ... Ker na isti rastlini ne dozori vsa semena naenkrat, lahko pobiramo postopoma samo zrela semena. Lahko tudi počakamo do zadnjega zrelega semena. V tem primeru se nam pri pobiranju vsuje del semen na obdelovalna tla. Če zemlje teh tal pregloboko ne obračamo, nam bodo ta semena ob njim določenem času sama vzknila in dala bogat pridelek. Nekatera semena dobimo v notranjosti ploda. Te plodove poberejo, ko so maksimalno zreli.

Semena pobiramo ob suhih in sončnih dnevih. Dobro je upoštevati *Setveni priročnik* Marie Thun in ljudska izročila o najugodnejših dnevih in urah za spravilo semen. Pobrane rastline s semeni najprej spravimo v suh, zračen in ne prevroč prostor. Zavarujemo jih pred pti-

Sveže vrtnine skozi vse letne čase

či, mišmi ... Obvezno semena tudi označimo (vrsta, sorta, datum pobiranja). Nasploh je dobro, da vodimo redne zapiske o vrtnih opravilih. Nekatera semena pred skladiščenjem lahko takoj očistimo (motovilec, razne solatnice, kapusnice, sončnice ...) in posušimo, druga oluščimo, jih preberemo, tretja izločimo iz »mesnatega« dela, jih očistimo in damo sušiti. Če ta dela opravljamo v manjšem obsegu, uporabljamo za čiščenje semen razna gospodinjska cedila, sita, rešeta ... Praviloma vsa semena sušimo najmanj teden dni, raje nekoliko več kot manj. Semena za sušenje široko razprostremo nad tlemi v suhem zračnem prostoru in jih občasno premešamo.

Sušenje in čiščenje semen

Ko smo semena dobro posušili in očistili, jih uskladiščimo v ustrezne posode (zaprti stekleni kozarci, najbolje s temnim steklom). Vsako posodo s semeni označimo z vrsto in sorto semena, letom pridelave, podatki o pridelovalcu ipd. Prostor, kjer jih shranjujemo, ima pomembno vlogo glede na to, kako dolgo bo seme ostalo kalivo in kakšen bo odstotek kalivosti. Zelo pomembna je zračna vlažnost pri skladiščenju. Vla-

žnost semena naj v nobenem primeru ne bi presegla 13 %. Optimalna vlažnost je odvisna tudi od vrste semena. Pri fižolu, grahu in sladkorni koruzi je to 13 %, pri drugih vrtninah 9–10 %. Za daljše shranjevanje semena pa je najustreznejša vlažnost 5 %. Kadar pade vlažnost semena pod 2 %, pa to že lahko povzroči poškodbe zarodka oz. kalčka.

Pomembna je tudi temperatura prostora skladiščenja. Najugodnejša temperatura je 0–8 °C pri normalni vlažnosti. Za daljše skladiščenje je ob normalni vlažnosti semen možno tudi zamrzovanje semen na temperaturi med –15 in –20 °C.

Na ozemlju naše občine dozorevajo semena vrtnin z eno- ali dvotedenskim kasnejšim zamikom v primerjavi z Ljubljansko kotlino. Med prvimi vrtninami dozori dvoletnic, kot so: motovilec, repa, kapusnice.

MOTOVILEC (repincelj, repka, zajka, ležnjačič)

je v bistvu enoletnica oz. dvoletnica, dvo-kaličnica iz družine špajkovk. Je rastlina severne poloble, ki se je preselila kot samonikla rastlina oz. plevel na naše vrtove pred nekaj desetletji z njiv, travnikov in gozdnih robov. Iz svoje mladosti se spominjam, da smo ga nabirali po travnikih. Zdaj ga v teh okoljih težko najdemo, saj smo ga zaradi številnih, zlasti zgodnjih in pogostih košenj travnikov večinoma iztrebili. Ima užitne liste z vonjem po orehih. Listi so temno zelene barve in so krhke strukture. Pogosto se uporablja kot solatnica. V Sloveniji imamo kar dve avtohtoni sorti motovilca: ljubljanski motovilec in žličar. Znan je tudi holandski motovilec. V prodaji so tudi nove sorte motovilca. Spada med najokusnejšo zimsko zelenjavo s precejšnjo količino vitamina C ter vitamini B6, B2, E, A, folno kislino, magnezijem, beta karotenom, fosforjem, železom. Na telo deluje pomirjevalno.

Ena sadika motovilca nam da več sto semen

Sejemo ga od druge polovice avgusta do oktobra. Je nezahtevna vrtnina. Praviloma ga sejemo med druge vrtnine, npr. med paradižnik, baziliko ali po izkopanem krompirju ... redkeje ga sejemo v vrste. Prezgodnja setev ob suši v avgustu tudi ob dodatnem namakanju neugodno vpliva na kalivost semen. Semena kalijo pri manj kot 20 °C. Zanimivo za motovilec je, da nima slabih sosedov in tudi sovražnikov in bolezni ne. Prezimi tudi pri temperaturi -15 °C. Motovilec je čudovita naravna zastirka tal zlasti v hladnejšem delu leta, ko ni snega oz. se pomlad šele prebuja. Zgodaj jeseni ali še avgusta posejani motovilec da prve pridelke že v jesenskem času, ki lahko tudi prezimijo oz. kasneje posejani motovilec v jeseni ponudi pridelke ob koncu zime in v zgodnji pomladi. V mesecu aprilu se iz kalitvenih listov iz korenine razvijejo številna razvejana stebelca, na koncu katerih se razvijejo cvetovi z blede modro barvo (po barvi podobno spominčicam).

Je samooprašen. V cvetovih se razvije semenska zasnova, ki iz zeleno obarvanih semenskih ovojnic dozori v čvrsto svetlo rjava semena. Ena rastlina motovilca da med 1000 in 2000 semen. Rastlina zraste do 30 cm visoko. Semena dozorevajo v neenakem času. Zato se nam lahko ob spravi motovilca usuje na rodovitna tla kar nekaj semen. Na ta način je postal motovilec na mojih obdelovalnih površinah »trajnica« v družbi mnogih vrtnin in mi ga ni treba več sejati. Pobrana semena dobro posušimo najprej skupaj s celo rastlino, nato rastlino otresemo semen, semena razprostremo, da se ustrezno posušijo. Sušimo v zračnem in suhem senčnem prostoru. Preden jih spravimo v kozarce, jih očistimo drobirja ter označimo posode s potrebnimi podatki. Nekaj semen namenimo za krajšo uporabo, nekaj za kasnejša leta. Za semena motovilca velja, da prvo leto slabo ali celo ne kalijo. Izjema je le, če jih za nekaj dni izpostavimo nizkim temperaturam (hladilnik, zamrzovalna skrinja).

Želje potrošnikov in tudi interes agromomske stroke so spodbudili pri raznih raziskovalcih in tudi pridelovalcih željo imeti motovilec na krožniku vse leto. Takšna pridelava motovilca zahteva več časa in materialov. Kakšna pa je hranilna vrednost takih pridelkov, ne velja izgubljati besed. Tako ga v zadnjih letih iz sezone pridelave uvajamo v prehrano vse leto. Ta motovilec v glavnem pridelujejo v rastlinjaki, kjer jih posejajo v manjše v lončke in jih pozneje presajajo na večje obdelovalne površine, ali s hidroponsko pridelavo (pridelave na vodi z ustreznimi hranilnimi dodatki). V resnici pa imamo v toplejšem delu leta mnogo vrtnin, ki so sezonsko bogate z minerali, vitamini, vlakninami, ki krepijo naše telo. Zamudno nabiranje motovilca v naravi v njegovem sicer bolj hladnem delu leta je tudi rekreativno zanimivo. Priderek, ki ga pobere v njegovem prvotnem času, ima v sebi vse tisto, kar potrebuje naše

telo. Ljudje smo še vedno del narave.

In še namig za vrtna opravila v juniju:

Resda so daljši dnevi, vendar je na vrtu v teh dneh precej dela. Pobiramo prve pridelke, poskrbimo, da posejemo in presajamo vrtnine za poletje in jesen, iz rastlinjaka prenesemo sadike za presajanje na prosto. V vse to se umešajo še pleveli, ki želijo imeti pomembnejšo vlogo. Mi jih pa običajno želimo prav vse odstraniti. Na srečo spoznavamo in pridobivamo ugodne podatke o hranilnih in okoljskih vrednostih različnih plevelov v prehrani, pripravkih za zaščito drugih rastlin, gnojil ... Dovolite si, da domujejo tudi na vašem vrtu razna divja in udomačena zelišča, pa tudi gabez, koprive ... Rastline so kot vsa živa bitja rada v družbi drugih.

Naj bo vrt prijeten dom nas vseh! ■

OPRAVILA V JUNIJU:

SEJANJE/SAJENJE NA GREDE	PRESAJANJE	POBIRANJE PRIDELKOV	POBIRANJE, SUŠENJE IN SKLADIŠČENJE SEMEN
Listnata zelenjava: endivija radič rukola solata (poletna)	Listnata zelenjava: solata (poletna)	Listnata zelenjava: blitva radič (tržaški solatnik) rukola solata (spomladanska) špinača	Listnata zelenjava: motovilec
Kapusnice: brokoli (pozni)	Kapusnice: brokoli (pozni) cvetača (pozna) ohrovt (glavnati, pozni) zelje (pozno)	Kapusnice: zelje (zgodnje) cvetača (zgodnja) brokoli (zgodnji) ohrovt (glavnati, zgodnji)	Kapusnice in druge križnice: listnati ohrovt ohrovt (glavnati) zelje repa
Čebulnice: por (zimski)		Čebulnice: čebula (zimska) česen (zimski) drobnjak	
Korenovke in gomoljna zelenjava: koleraba (pozna) korenje peteršilj rdeča pesa sladki komarček		Korenovke in gomoljna zelenjava: koleraba (zgodnja) nadzemna kolerabica (zgodnja) peteršilj	
Stročnice: fižol (visoki) fižol (nizki) grah		Stročnice: bob grah fižol (nizki, stročji)	
	Zelišča in zdravilni cvetovi: kapucinka	Zelišča in zdravilni cvetovi: bazilika boreč navadni gabez prava kamilica koper kopriva majaron vrtna materina dušica navadna melisa ognjič pehtran poprova meta meta rabarbara	

LETO BRATOV KRALJ

Brata Kralj – vir mojega navdiha

K pisanju spomina na Franceta in Toneta Kralja sem povabil vnukinjo Toneta Kralja, mag. Vando Vremšak-Richter.

Pripravil **Stane Škulj**

O Vandi Vremšak-Richter:

Vanda Vremšak-Richter je univerzitetna lektorica za nemški jezik na Oddelku za germanistiko na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Deluje na področju modernega nemškega jezika in nemškega glasoslovja. Poučuje tudi na Akademiji za glasbo. Je prevajalka pretežno na področjih filozofije, muzikologije in gledališča. V prostem času se ukvarja tudi s slikarstvom, znanje pa je pridobivala pri različnih mojstrih slikarstva doma in v tujini. Slika že od malih nog in je tudi sodelovala na različnih skupinskih razstavah. Od leta 2010 se je začela predstavljati javnosti s samostojnimi razstavami. V letu 2011 je vzela v najem nekdanji atelje dedka Toneta Kralja v Izoli, da v miru ustvarja odlična slikarska dela. Doslej je imela sedem samostojnih razstav. Po smrti mame Tatjane Kralj je v veliko veselje članov Fundacije Toneta Kralja prevzela vodenje in skrb za fundacijo.

Od rojstva živim v hiši svojega dedka Toneta Kralja, ki stoji ob hiši njegovega brata Franceta. Naša hiša, ki je del kulturne dediščine, je v več kot 90 letih svojega obstoja delno ohranila prvotno podobo, Francetove pa danes žal ni več možno videti take, kot je ohranjena na njegovih slikah in fotografijah. Svoj zapis, posvečen obema likovnima velikanoma, začnjam prav z omembo njunih hiš, ki simbolizirata zame zgodbo o dveh samoniklih, izjemno talentiranih umetnikih, ki sta odšla iz svojega rodnega gnezda,

iz svojega domačega kmečkega okolja in neizčrpnega vira inspiracije v Ljubljano, da bi tu začela pogumno uresničevati svoje življenjsko poslanstvo. In sta ga.

Kot piše France v svojih *Spominih slovenskega umetnika*, je že leta 1906 kot 11-letni deček prvič prišel v mesto, v ta »zaželeni kraj svojega hrepenenja«, čeprav potem nad Ljubljano ni bil nič kaj navdušen, saj se vse tisto, kar je slišal in videl, »ni skladalo z njegovim čudovito zasanjanim mestom«. Da bi krenila po umetniški poti, sta morala torej kmalu zapustiti domače okolje in oditi ne le na šolanje v Ljubljano, temveč tudi v tujino, ki takrat ni bila tako zlahka dosegljiva kot danes. France je študiral na Dunaju in v Pragi, Tone je študiral v Pragi in se kasneje izpopolnjeval v Benetkah, na Dunaju, v Parizu in v Rimu, oba pa sta razstavljala široko po svetu. Pa vendar je kljub vsem tem novim okoljem in likovnim vplivom

jedro njunih del ostala slovenska zemlja, ki je bila, kot pravi France, »vedno dovolj plodna in je v svoji čilosti in zdravju slovensko zavest vedno ohranjevala«.

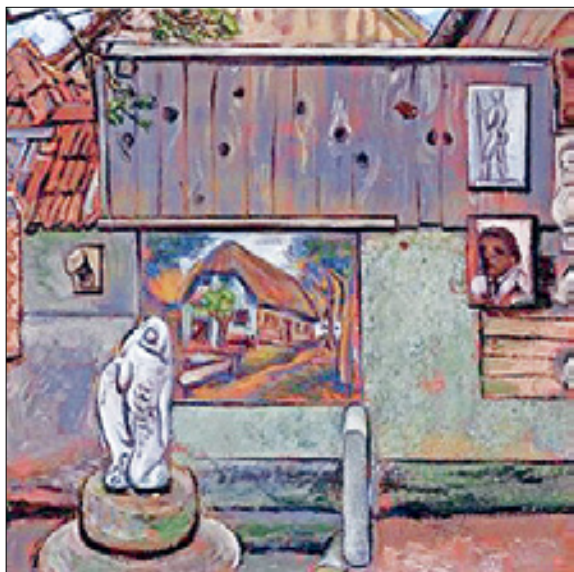
V dvajsetih letih prejšnjega stoletja sta torej v Ljubljani zrasli dve originalni hiši, vsaka ustvarjena s posebnim navdihom in namenom, da bodo tu nastajala likovna dela. Tonetova hiša je bila leta 1928 videti kot umetnina, vse je bilo podrejeno estetskim ciljem, funkcionalna zagotovo ni bila. To povzemam po pripovedovanju svoje babice Mare, ki se je leta 1928 kot njegova žena vselila v to nenavadno hišo z velikim delno okroglim salonom, v katerem je bilo vse zasnovano avtorsko in seveda polno njegovih del (tej sobi smo vedno rekli sprejemnica). Vsi drugi prostori pa so bili takrat neznatne velikosti in zanj neznatnega pomena. Atelje je dogradil leta 1932. Francetovo hišo sem lahko doživljala le po njegovih zvestih

Tone Kralj z vnukinjama Vando in Ireno, 1966

Moja mama Tatjana pred ateljejem, 1938

France Kralj, »Na umetnikovem dvorišču«, 40. leta 20. stoletja

France Kralj, »Umetnikov atelje po bombardiranju«, 1945

upodobitvah svojega bivališča.

Po naravi sem velik nostalgik in tako pogosto odplavam prav v dobo njenega umetniškega vzpona, ko so iz njiju vrela umetniška dela in se je pred njima razpiral svet lepote in globoke umetniške izpovedi; torej v čas materialno skromnega bivanja, a duhovno neizmerno bogatega življenja. Ta čas močno podoživljam in se vanj zatekam, ko nemalokrat z razočaranjem zrem v današnji svet. Zasvojena sem z likovno umetnostjo in zaljubljena v njuna dela. Doživljanju vsega, kar sta neutrudno, garaško ustvarjala in ustva-

rila, pa se pridružuje še velik nacionalni ponos, ki je v marsičem temelj mojega slovenstva. Nacionalni ponos v smislu, da sta v moji domovini in v moji družini živela in ustvarjala dva izjemna, samo-svoja umetnika, ki sta – vsak po svoje – izrazila slovensko dušo v vsej njeni radosti in tudi v trpljenju.

V Francetovih delih so močno prisotni čutnost, sublimirana prvobitnost in vitalizem, tudi v delih iz 50. let, ko je zaradi zunanjih okoliščin živel v izjemno težkih pogojih. V Tonetovih delih pa je bolj poudarjena socialna nota. V veči-

ni njegovih del je v ospredju človek, ki je v eksistencialni stiski, bodisi zaradi revščine, mukotrpnega dela bodisi zaradi ogrožanja njegovega naroda s strani okupatorja. Posebno mesto v njegovem opusu zavzemajo njegove poslikave več kot 40 cerkva na Primorskem, s katerimi je markiral slovenski etnični prostor, kar je edinstven pojav na svetu.

Nemalo umetnikov izgubi na svoji poti ustvarjanja motivacijo in navdih. Brata Kralj zagotovo ne sodita mednje.

Vanda Vremšak-Richter

Tone Kralj pred svojo hišo, 1928

Popotnik in resnica

Popotnik vidi ženo na samoti,
pobita, žalostna sedi ob poti.
Prijazno vpraša: »Kdo si ti, ženica?«
Pogleda ga, odgovori: »Resnica.
Ti, mož, me torej tudi ne poznaš!«
– »Kaj te pregnalo je iz mesta?«
– »Laž. Nekdaj povsod so radi me imeli;
laži zdaj, kamor pride, so veseli.
Kjer laž samo se ljubi in časti,
resnica nima mesta med ljudmi.«

(Josip Stritar)

Dan v podjetju – Kmetija Jakopič

V majski številki Našega kraja predstavljamo Kmetijo Jakopič iz Podpeči. Kmetija ponuja številne domače izdelke, po katerih smo še posebej povpraševali v preteklih mesecih. Verjetno tudi bralci niste spregledali velikega novega hleva, ki se je zgradil lani. O delu na kmetiji in o marsičem zanimivem sta spregovorila nosilec dejavnosti Janez in žena Katarina.

Bojan Novak

Kmetija Jakopič je družinska kmetija v vasi Podpeč, ki na tej lokaciji obstaja že vsaj 200 let. Njihove dejavnosti so pridelovanje krompirja in žit, živinoreja s poudarkom na prireji mleka, pridelava sezonske zelenjave in mlinarstvo. Ukvarjajo se s trgovino »od vrat do vrat«, saj jim je pomemben neposredni stik s potrošnikom. Na kmetiji imajo v veliki večini krave rjave pasme, ki izvirajo iz švicarskih Alp in so postale v Sloveniji tradicionalna pasma. Večino krme za živali pridelajo sami, dokupijo pa nekaj močne krme in kakovostne dodatke za prehrano. Lani so se lotili velikega projekta, gradnje novega sodobnega hleva na koncu vasi, kjer imajo tudi pašnik in se krave lahko tudi pasejo. Imajo registrirano tudi dopolnilno kmetijsko dejavnost – mlinarstvo. Pridobili so certifikat za integrirano pridelavo poljščin in zelenjave in zaščitni znak »Izbrana kakovost Slovenije«.

Nosilec kmetije je Janez Jakopič, ki je skupaj z ženo Katarino na kmetiji tudi zaposlen, pri delu pomagata tudi Janezova starša – Anica in Anton –, dneve pa popestrijo Janezovi in Katarinini sinovi Urban, Domen in Izak.

Kako je videti dan na Kmetiji Jakopič?

Dan se začne z delom v (zdaj novem) hlevu med šesto in sedmo uro zjutraj, kjer je trenutno skupaj 30 krav molznic in mlada živina. Dan se nadaljuje vsak dan drugače, odvisno od dela. Sajeje

in setev sta že skoraj končana, prav tako smo začeli že s košnjo in oskrbo rastlin. Ko je na vrsti določeno sezonsko delo, je dan večinoma namenjen temu, v zimskem času pa se ukvarjamo tudi z gozdarstvom. Dopoldne je čas za pripravo vozila za prodajo po terenu. Kadar ni sezonskih opravil ali v slabem vremenu, čez dan tako pripravljamo pridelke za prodajo, vzdržujemo stroje, urejamo dokumentacijo, pišemo potrebne evidencе ... Dela na kmetiji nikoli ne zmanjka. In kdaj se dan konča? Včasih se sploh ne. Če je napovedano slabo vreme za naslednji dan, se je treba potruditi in pospraviti, kar je za pod streho.

Katere izdelke na vaši kmetiji proizvajate in prodajate?

Kot že omenjeno, se ukvarjamo s prirejo mleka, mlinarstvom in pridelavo sezonske zelenjave. Na naši kmetiji prodajamo surovo mleko, krompir različnih sort – rumenega, belega in rdečega –, sezonsko zelenjavo (česen, čebulo, fižol, rdečo

peso, korenje in kolerabo) ter mlevske izdelke (belo, polbelo, polnozrnatno pšenično, pirino polnozrnatno, ajdovo in koruzno moko, koruzni in pirin zdrob, proseno in ajdovo kašo ter ješprenj). Večino moke zmeljemo v svojem domačem mlinu na kamen. Meljemo izključno svoja žita, nekatere moke in kaše pa nam za uslugo izdelajo drugi mlinci. Ponujamo možnost brezplačne dostave na dom, veselji pa smo tudi vsakega, ki nas pokliče in pride iskat pridelke in izdelke na našo kmetijo v Podpeč.

Glavna tveganja, glavne priložnosti in izzivi za tip kmetije, kot je vaša:

Glavna tveganja na kmetiji so zagotovo povezana z vremenom, ker je letina – in s tem prihodek kmetije – odvisna od količine in razporejenosti padavin ter od gibanja temperature. Vremenske neprijetnosti, ki se pojavljajo vse pogosteje, so za nas zagotovo velik izziv. Naravne danosti dobrepoljske zemlje so spet specifične in pridelki ne morejo dosegati pridelkov za kmetijsko pridelavo bolj ugodnih območij. Kljub temu pa imamo v primeru suše nekaj prednosti, saj je naša zemlja težka in posledično zadrži več vlage. Veliko priložnosti je kmetija dobila s terensko prodajo od vrat do vrat, saj na tak način lahko dosežemo primernejšo ceno za svoje proizvode, ker ni posrednikov. Poleg tega smo s sodelovanjem na različnih tržnicah poskrbeli za nekaj promocije. V preteklem letu smo sodelovali na tržnici na Pogačarjevem trgu v Ljubljani, na fe-

stivalu Grosuplje v jeseni, na praznični tržnici v Velikih Laščah v decembru in na dobrepoljskem krompirjevanju. Vsako soboto prodajamo tudi na tržnici v Grosuplju. Vse to nam nudi dobre priložnosti za razvoj naše kmetije. So vzponi in padci in v kmetijo vlagamo vseskozi, da nas ne povozi čas.

Konkurenčna prednost vaše kmetije:

Prva prednost je terenska prodaja, saj na ta način naši izdelki pridejo neposredno do kupcev, z njimi pa vzpostavimo tudi neposredni stik. Kmetijo vodi mlada generacija, ki je polna idej in odprta za nove sisteme, tehnologije in načine gospodarjenja. Pred nekaj leti smo tudi posodobili spletno stran (kjer je možnost oddaje naročila pridelkov) in ustvarili stran na Facebooku, kjer smo začeli oglaševati in ljudi obveščati o našem delu na

kmetiji in o vsem, kar pridelujemo in ponujamo. Prijavljeni smo tudi na več spletnih portalih, kjer je združenih veliko kmetij, ki prodajajo svoje pridelke, ki jih lahko ljudje naročijo, pripelje pa jim jih dostavna služba. Prepričani smo, da se zavest o lokalno pridelani in kakovostni hrani med ljudmi čedalje bolj utrjuje. Veseli smo zadovoljnih strank, ki cenijo naš trud, ko jim predamo hrano »z njive na mizo«.

Mnenje o podjetništvu in obrtništvu v naši občini, državi in širše:

Danes se ljudje ne ukvarjajo s tem, kaj bi v življenju ustvarjali, ampak kje bodo dobili zaposlitev. Redki so, ki o samozaposlitvi razmišljajo že od malih nog. Morda je tukaj iskati krivdo v tem, da je sistem, v katerem so živeli naši starši, učil, da se moraš učiti, da ti ne bo treba delati. Kaj takega še dandanes slišiš od starejših ljudi. Zagotovo so podjetništvo in obrtništvo, pa tudi kmetijstvo, premalo cenjeni, saj je življenje brez dobrin, ki jih podjetništvo ustvarja, dandanes težko živeti, brez hrane pa tako ali tako ne gre. Vsak, kdor se je z delom, ki si ga je sam ustvaril, kdaj preživljal, bo znal ceniti drugega, mu bo privoščil uspeh in ne neuspeha. Žal pa so med nami tudi taki, ki jih ne zanima, od kje pride hrana ali kaj drugega, le da njemu nič ne smrdi in nič ne ropota.

Pomen sodelovanja med podjetniki:

Brez sodelovanja ni uspešnega kmetijstva. Sodelujemo za našo Kmetijsko zadružno Dobropolje, ki naše mleko prodaja v Ljubljanske mlekarne in nas oskrbuje z repromaterialom; z Govedorejskim društvom Dobropolje - Struge (v mesecu januarju je pod njegovo organizacijo potekala delavnica obrezovanja parkljev na naši kmetiji) in z nekaj šolami, vrtci in gostilnami, ki jih oskrbujemo s krompirjem in surovim mlekom. ■

Besedna ustvarjalnost med učenci živi tudi na daljavo

Učenci naše šole dokazujejo, da je besedna ustvarjalnost tista, ki človeku pomaga živeti in preživeti tudi v težkih trenutkih in preizkušnjah. Radoživo so se mnogi šestošolci in sedmošolci odzvali na literarni natečaj *Človek izziva, narava odriva* Centra za mlade Domžale. Nastale so ganljive pripovedi. V teh okoliščinah pa posebno ustvarjalno presenečenje! Literarna ustvarjalka Sara Česen, učenka 7. b, je navdušila še mlajšo sestrico Marušo, tretješolko. In ko sem

nedavno prebrala, da je sosedska pomoč na podeželju že v zatonu, je tudi na tem področju zasijal nežen sončni žarek. Takoj me je prevzelo, da kot njena sosedica bralcem *Našega kraja* omogočim prijetno podoživeti pristno otroško ustvarjalnost. Tokrat preberite dve besedili, v naslednji številki pa še preostali dve. Ganjeni boste.

Emma Sevšek

Človek izziva, narava odriva

Leto 2054. Onesnaževanje je preseglo vse meje. Ljudje, ki si komaj upajo ven iz svojih stanovanj, morajo stalno nositi masko, da bi se zaščitili pred preslabim zrakom. V trgovinah primanjkuje hrane. Bolnišnice so polne hudo bolnih ljudi. Živali izumirajo, drevesa in rastline izginjajo. Znanstveniki obupano iščejo rešitev.

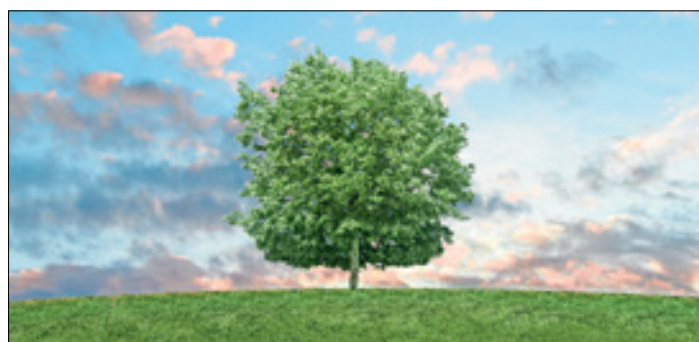
»Preselimo se na Mars!« je na sestanku predlagal prvi. »Naredimo tablete, ki bodo nadomestile hrano!« je rekel drugi. Nesmiselne in obupane ideje so se kar vrstile. Nato pa je znanstvenik Matic Košir predlagal: »Izdelajmo časovni stroj!« Temu predlogu se je večina posmejala in ga hitro pozabila, kot vse druge. Čez približno pol ure so obupali in končali še en sestanek – brez rešitve za nastalo situacijo.

Matic je prišel iz službe izčrpan, se zleknil na kavč in prižgal televizor. Kot vsak večer je gledal poročila, a mu je po poslušanju vseh slabih novic prekipelo. Jezno je ugasnil škatlo in šele takrat opazil ženo Ano, ki je v kuhinji pomivala posodo. Vstal je, se napotil k njej ter jo v pozdrav poljubil na lice. »Kako je bilo v službi?« ga je prijazno vprašala. Matic je glasno zavzdihnil in takoj je vedela, kaj je to pomenilo. »Se bo že nekako rešilo,« ga je potolažila. Takrat pa ji je zaupal, kako se je domislil ideje, ki so jo njegovi kolegi zavrnili. Mislil je, da bi lahko z njo rešil težavo, ki jih je pestila. Žena ga je, kot pri vsem drugem, podprla. Zato je še tisti večer poklical šefa in prosil za mesec dni dopusta.

Naslednji dan Matica ni zbudil nadležen zvok budilke, temveč vonj sveže kave in zajtrka. Pogledal je na uro in presenečeno ugotovil, da je že pol enajstih. Vstal je in se napotil v jedilnico, kjer sta ga že čakala žena in sveže pečen rogljiček. Nekaj časa sta se mirno pogovarjala o vsakdanjih stvareh, nato pa se je Matic odpravil v svojo delovno sobo. Uporabil je vse svoje znanje in domišljijo, da je čez nekaj dni pred njim na mizi ležal načrt za izdelavo časovnega stroja. Ponosno ga je gledal, vendar so se mu vseeno porajali dvomi o delovanju te naprave. Vseeno se na to ni osredotočal in s pomočjo spodbujajoče žene je lahko začel z gradnjo.

Vsak dan je delu namenil več kot deset ur. Včasih je šel spat izčrpan in nezadovoljen, saj je pri gradnji naletel na skorajda nerešljiv problem. Bili pa so tudi dnevi, ko je zaspal zadovoljen, saj je napredoval. Njegov dopust se je počasi iztekal in čez dobre tri tedne si je lahko ponosno ogledoval časovni stroj. Tako pa je prišel najbrž najbolj stresni del Matičevega projekta – preizkusiti delovanje stroja. Po krajšem premisleku je ugotovil, da ga bo preizkusil sam, saj ga je tudi izdelal in bo najbolje vedel, kako ravnati.

Tako je naslednji dan odločno stopil v časovni stroj. Najprej je moral vpisati leto, v katero je želel oditi. Odločil se je, da bo odšel v leto 1800, saj je želel izvedeti, kako je bilo videti življenje pred

razmahom težke industrije. Nato je moral le še pritisniti na rdeči gumb, s katerim bi sprožil potovanje v čas. Srce mu je utripalo kot noro. S tresočo roko je segel po gumbu in ...

Počasi je odprl oči in olajšano ugotovil, da časovni stroj deluje! Od veselja je začel skakati naokrog kot brezskrben otrok. Ko se je umiril, si je lahko ogledal prečudovito naravo, ki ga je obdajala. Stal je na veliki gozdni jasi, obdan z barvnimi cveticami, slišal je ptičje petje, nebo nad njim je bilo sinje modro. Užival je v svežem zraku, ki je napolnil njegova pljuča. Pred seboj je zagledal prikupno vasico. Napotil se je vanjo. Po ulicah so tekali otroci, na trgu pa so stale stojnice, kjer so prebivalci prodajali svežo hrano. Kljub temu da je Matic užival, se je spomnil, da ima še veliko dela, zato se je moral odpraviti nazaj. Odšel je nazaj do časovnega stroja in se vznemirjen vrnil domov.

Spet se je znašel na svojem dvorišču. Pohitel je v hišo in pogledal na uro ter ugotovil, da se je čas očitno ustavil, medtem ko ga ni bilo. Pohitel je k ženi v sosednjo sobo in ji povedal za svoj uspeh. Tisti večer je poklical tudi svojega šefa in mu ponosno povedal za svoj podvig. Bila je ura, ob kateri so se znanstveniki običajno zbrali na sestanku. Lahko je slišal, kakšno veselje je bilo v sobi, ko je šef tudi njim povedal, da so našli rešitev. Dogovorili so se, da se s časovnim strojem podrobneje seznanijo naslednji dan.

Tako se je tudi zgodilo. Ob sedmih zjutraj je pred Matičevo hišo čakal tovornjak, ob njem pa tudi dva sodelavca in šef. S skupnimi močmi so časovni stroj odvele do tovornjaka. Ko so prispeli v službo, so stroj odnesli v ogromno sobo v laboratorij, kjer so se odločili, kako bodo nadaljevali z delom. Okoli njega so se pozneje zbrali vsi znanstveniki in Matic je lahko povedal načrt: »Preden se odpravimo, bomo tu posneli krajši video, v katerem bomo pojasnili svoje stanje. Priložili bomo fotografije, ki kažejo, kako je zdaj videti narava oziroma kakšna bo, če ne ukrepajo. Pomagali jim bomo tudi tako, da jim bomo povedali, kako naj živijo in skrbijo za naravo, da ne bo propadla. Na primer: naj čim

manj uporabljajo plastiko, pazijo, da ne konča v naravi, jo reciklirajo, uporabljajo ponovno uporabne materiale, kot so vrečke iz blaga, steklenice ..., iznajdejo način, s katerim bi lahko do zdaj nastale odpadke spremenili v vir energije, skušajo hrano pridelovati sami doma in kupovati lokalno ... Naj skrbijo tudi za živali in so pozorni, da jim zaradi svojih potreb ne jemljejo življenjskega prostora ... Seveda to ne bo dovolj za rešitev vseh težav, ampak se bodo morali tudi sami domisliti načinov, s katerimi bodo oblikovali okolju prijazen način življenja. Nato se bo izbrana skupina odpravila v leto 1930, kjer bo državnim voditeljem vse pojasnila in naročila, naj ta posnetek vidijo vsi ljudje in se zavejo, da je od vsakega posameznika odvisna prihodnost njihovih potomcev. Potem lahko samo upamo, da se bo naših prednikov to dotaknilo in bodo ukrepali.«

Rečeno, storjeno. V sobi se je zaslilo zadovoljno mrmranje in vsi so se odpravili k delu. Tisti, ki so imeli veliko izkušenj s snemanjem in urejanjem videoposnetkov, so se odpravili k izdelovanju posnetka, ki je bil zelo pomemben za rešitev njihovega problema. Matic je izbral skupino petih, s katerimi se bodo odpravili v preteklost, drugi pa so pregledovali in še malo dodelovali časovni stroj. Okoli petih popoldne je bilo vse pripravljeno.

Napočil je veliki trenutek. Skupina se je z Maticem in njegovim šefom na čelu odpravila v časovni stroj, kjer je bilo ravno dovolj prostora zanje. Drugi so jim še zadnjikrat zaželeli srečo, in tako so se odpravili. Ker so bili v časovnem stroju vsi precej živčni, so skupaj pritisnili na rdeči gumb in ...

Pripeli! Veselo so si čestitali, toda niso pozabili na delo, ki jih je še čakalo. Bili so v Ljubljani, v letu 1930, ko je bilo mesto

videti veliko drugače, kot so bili vajeni. S pomočjo prijaznih mimoidočih so našli mestno hišo in vstopili. Prijazno so ogovorili župana in druge pomembne ljudi, ki so sedeli ob njem. Kot dogovorjeno so jim vse pojasnili, in čeprav jim sprva niso verjeli, so jih prepričale podobe z videoposnetka. Ko so se odpravljali, jim je župan obljubil, da bodo naredili vse, kar je v njihovi moči, da rešijo človeštvo. Tako so se polni upanja odpravili domov. In kar so videli, ko so prišli nazaj, jih je prevzelo ...

Pozdravil jih je bučen aplavz. Ozrli so se okoli sebe in ugotovili, da jim je uspelo! Prav vsi znanstveniki so se skupaj iz njihovega laboratorija odpravili ven. Sneli so maske in prvič zadihali svež zrak. Pogled na njihov dom jih je razveselil. Čeprav so bili v mestu, so jih tu in tam obkrožali veliki travniki, pisani zaradi cvetlic, ki so rastle na njih. Prej sive ulice so krasila prelepa drevesa, ki so sestavljala drevorede. Ljudje so počasi prihajali iz svojih hiš in radostno poplesavali po svojih dvoriščih. Res jim je uspelo. Znanstvenikom je uspelo. Njihovim prednikom je uspelo.

Čez nekaj dni je Matic doma z ženo gledal televizijo. Imel je prosto, saj je njegov šef menil, da so si po doseženem vsi zaslužili nekaj prostih dni. Po televiziji so novice poročale o uspehu znanstvenikov, ki so z idejo Matica Koširja rešili človeški obstoj. Njegova žena je bila nanj zelo ponosna, vsi ljudje pa so mu bili izjemno hvaležni.

Od takrat naprej so lahko vsi živeli v miru, zdravju in veselju. Čiste narave niso nikoli več jemali kot samoumevne, ampak so zanjo skrbeli, saj so se naučili, da če človek izziva, narava odriva.

Sara Česen, 7. b

Človek izziva, narava odriva

Deklica Nikolina res ni imela sreče v življenju. Pri njenem prvem letu ji je umrla mama v prometni nesreči. Živela je skromno življenje z očetom. Oče jo je težko preživljal zaradi svoje nizke plače. Ker sta morala močno garati, da sta si poleg očetove skromne plače še dodatno težko prigarala še kakšen dodaten evro, Nikolina žal ni mogla hoditi v šolo.

Občasno se je družila z vaškimi otroki. Vsi otroci so bili zelo razvajeni. Ko so pojedli različne prigrizke, so embalažo kar odvrgli na tla, saj jih starši niso poučili o tem, da se mora embalaža odvreči v smetnjak. Nikolina je vsak papirček vedno pobrala in ga odvrгла na primerno mesto. Reči pa si jim ni upala ničesar. Skrbela je za lepo in čisto naravo, saj se je bala, da ne bo prišlo do bolezni. Najbolj pa se je bala zaradi očeta, saj je bil že star, izmučen in bolehen. Bil je edini, ki ga je še imela.

Nicolina je nekega popoldneva prišla domov zelo žalostna. Otroci so se norčevali, saj je bila zelo revna in neurejena. Čeprav so opazili, da zelo rada skrbi za naravo, so še kar naprej metali smeti po tleh. Kmalu pa se je po vasi razvedelo, da je nenadno prišla bolezen, ki najbolj ogroža starejše ljudi. Nikolina se je zelo ustrašila za svojega očeta. Soseba je prosila, ali ga lahko pelje na pregled k zdravniku.

Izvidi so bili zelo slabi in zato je Nikolina zajokala. Oče jo je tolažil, da naj nič ne skrbi in da bo vse v redu. Zaradi bolezni je moral ostati doma in ni mogel več hoditi v službo. Nikolino pa je zaradi tega moral poslati k teti Alenki na Koroško, saj je ne bi mogel preživljati. Vedel je, da si zasluži več, a trudil se je po svojih najboljših močeh.

Nicolina je bila zelo vesela, da jo je Alenka vzela k sebi. Zaživela je boljše življenje. Teta jo je vpisala v šolo, saj je bila stara že deset let.

Tam se ni počutila preveč dobro, dokler ni spoznala prijatelja z imenom Niko. Pomagal ji je, da se je v šoli kmalu počutila bolj prijetno. Sošolci pa so ju kmalu začeli dražiti, da sta zaljubljena. Na to se sploh nista ozirala, saj sta vedela, da sta za ljubezen tako ali tako še premlada.

Po približno desetih letih, ko sta oba že malo odrastla, po končanem šolanju, sta skupaj odprla svoj čisto nov frizerski salon, v katerem si je želela delati tudi Nikolina teta Alenka. Z veseljem sta jo sprejela, saj je bila ona zaslužna za to, da se je Nikolina lahko izšolala za ta poklic. Pri tem delu sta bila zelo uspešna, zato sta tudi zaslužila kar veliko denarja. Pridno sta varčevala, saj sta se želela vrniti k Nikolininemu očetu.

In res se je zgodila selitev. Ampak ker je bila očetova hiša že tako stara in uničena, so se skupaj odločili, da si zgradijo novo, še lepšo hišo, v kateri bodo lahko skupaj srečno zaživeli. Hišo so postavili tik ob gozdu, kjer je bil majhen potoček. Kmalu sta se Nikolina in Niko tudi poročila in dobila prvega otroka. Nikolinin oče je bil presrečen, saj se mu je izpolnila velika želja po vnukinji, ki jo je res že težko čakal.

Še naprej so živeli skromno, čeprav so imeli denarja dovolj, saj so želeli, da bi vnukinja Neja rasla ob zdravi prehrani. Imeli so velik vrt, kjer so si pridelali veliko zdrave hrane. Narava je bila res radodarna, saj se je Nikolina že v mladih letih trudila in skrbela za čisto okolje. Gozd jim je vsak dan postregel s svežim zrakom, toplo sonce jih je grelo in iz potočka ob gozdu so si lahko ulovili tudi ribe.

Bili so neizmerno srečni, saj se jim je kmalu pridružil še en družinski član, vnucek Nal, in bili so popolna družina. Imeli so se zelo radi in složno živeli še mnogo let.

Lana Virant, 6. a

Teden Rdečega križa

Rdeči križ je največja humanitarna mreža na svetu za pomoč ljudem v stiski. Več kot 16 milijonov prostovoljcev deluje v 192 državah sveta. Kjer so velike stiske, naravne in druge nesreče, spopadi ali bolezni, tam so tudi člani Rdečega križa!

Anica Smrekar, sekretarka RKS – OZ Grosuplje

Začelo pa se je s pogumnim posameznikom Henrijem Dunantom leta 1859 po bitki pri Solferinu v Italiji. Na njegov rojstni dan, 8. maja, vsako leto začnemo teden Rdečega križa. V tem času še posebej želimo pritegniti v svoje vrste nove prostovoljce, nove krvodajalce in nove donatorje.

Teden Rdečega križa je priložnost za razmislek, kaj pomenijo načela našega gibanja: človečnost, nepristranskost, nevtralnost, neodvisnost, prostovoljnost, enotnost, univerzalnost.

Njihov pomen je zelo preprost. V času krize smo tukaj, da pomagamo ljudem. Smo lokalni in globalni. To počnemo že več kot 150 let. Naša mreža neverjetnega osebja in prostovoljcev v negotovih časih pomeni, da smo edinstveno dosegljivi za ljudi.

Dejavni med epidemijo

Izbruh epidemije covid-19 je zaznamoval tudi naše lokalno delovanje. Prekinili smo srečanja skupin za starejše, povezani pa smo preko telefonskih klicev. Tudi tečajev in izpitov iz prve pomoči nismo mogli opravljati. Povečalo pa se je število prošenj za pomoč v hrani. Preko dežurne številke civilne zaščite in tudi neposredno na nas so se obračali posamezniki, še

posebej pa družine, saj so bili zdaj otroci doma in treba je bilo poskrbeti za vse dnevne obroke.

V marcu smo razdelili dobrih devet ton osnovnih živil iz ukrepa EU, konec aprila pa še 3,2 tone živil v vrednosti 6000 €. Hrana, ki jo je podaril podjetnik iz okolice Grosupljega, manjši delež pa tudi Mercator, je bila še posebej primerna za družine z manjšimi otroki. Ker je med našimi prostovoljci tudi veliko starejših, ki sodijo med bolj ogrožene, da bi zboleli za covidom-19, smo bili veseli mnogih mladih, ki so se javili za pomoč pri delitvi hrane.

Na predlog Ministrstva za zdravje RS in poziv poveljnika CZ RS so bili za izvajanje zdravstvenega nadzora na nadzorih točkah na meji z Italijo aktivirani tudi člani naših ekip prve pomoči. Sedem bolničarjev prostovoljcev je opravljalo meritve telesne temperature in preverjanje drugih znakov okužbe na mejnih prehodih Krvavi Potok in Fernetiči.

Pričakovali smo, da bo več starejših, kronično bolnih ali izoliranih potrebovalo pomoč pri nakupih v trgovini, lekarni ... pa se je pokazalo, da so za mnoge poskrbeli sorodniki in sosedje. Za tiste, ki pa nimajo nikogar, smo z našimi prostovoljci v teh negotovih dneh opravili nakupe, plačilo položnic, dostavili zdravila iz lekarne. Glede na potrebe bomo še naprej zagotavljali te oblike pomoči, saj je virus še med nami in si prizadevamo zaščititi bolj ogrožene.

Izredne razmere so pri mnogih povzročile tesnobo, strah in v mnogih klicih smo zaznali večjo potrebo po pogovoru kot po konkretni materialni pomoči. Nekateri pa so potrebovali strokovno terapevtsko pomoč, kamor smo jih tudi prijazno usmerili.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem, ki so si prizadevali doseči ljudi v stiski in omiliti njihovo trpljenje. Začutili smo veliko drobnih dejanj dobrote, ki vsem polepšajo življenje. ■

Zahvala krvodajalcem

Čeprav so zaradi epidemije covid-19 zdravstveni programi okrnjeni, pa je za zdravljenje določenih bolezni in poškodb krvi še vedno nujno nenadomestljiva. Da bi zagotovili potrebne zaloge krvi, je v sredo, 15. aprila 2020, potekala krvodajalska akcija v Srednji šoli Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici, odzvalo se je 125 krvodajalcev, v četrtek, 16. aprila 2020, pa v Družbenem domu Grosuplje še 103 krvodajalci. Vsi skupaj so darovali 110 litrov krvi. Ker v OŠ Dobrepolje spomladanske krvodajalske akcije ni bilo, so prišli s plemenitim ciljem mnogi Dobrepoljci v Grosuplje.

Anica Smrekar, sekretarka RKS – OZ Grosuplje

Vsem izrekamo iskreno zahvalo in občudovanje, saj so izredne razmere terjale še več poguma in odločnosti.

Odvzemi so potekali ob dodatnih zaščitnih ukrepih, s katerimi transfuzij-

ska služba zagotavlja varnost krvodajalcev in prejemnikov krvi. Krvodajalce so že po telefonu pred prihodom na odvzem krvi preverili, če ustrezajo pogojem za darovanje in če nimajo bolezenskih znakov morebitne okužbe. Pred vhomom v prostore, kjer se izvaja odvzem krvi, so imeli triažno kontrolno vstopno točko, kjer so ponovno preverili ustreznost in izmerili telesno temperaturo. Po

do sedaj znanih podatkih se s transfuzijo krvi bolezen covid-19 ne prenaša.

Iskreno se zahvaljujemo vsem krvodajalcem, vodstvu Srednje šole Josipa Jurčiča in Občini Grosuplje za prostor, civilni zaščiti za razkuževanje prostorov po končani krvodajalski akciji in vsem, ki so pomagali, da je krvodajalska akcija potekala brez težav! ■

Zahvala za pomoč

*»Užitek je srečati pogled tistega, ki si mi pred kratkim storil kaj dobrega.«
(Jean de La Bruyère)*

Zahvaljujem se vsem dobrim ljudem, ki so opazili mojo finančno stisko in mi omogočili, da prekrijem dotrajano streho na svoji stanovanjski hiši.

Za nakup strešnikov se zahvaljujem Škofijski karitas Ljubljana, Koordinacijskemu odboru RK in Centru za socialno delo Grosuplje.

Za plačilo stroškov prekritja strehe iskrena hvala gospodu Slavku Pajntarju - Pinkiju in vsem ljudem, ki darujete v namen pomoči socialno ogroženim družinam. Hvala g. županu Občine Dobrepolje, Igorju Ahačevčiču, za so-

delovanje.

Lepa hvala vodji Župnijske Karitas Dobrepolje - Struge, Marti Šuštar, ter predstavnicama Župnijske karitas Struge, ki so nesebično pomagale speljati projekt prekrivanja, nudile podporo in spodbudne besede.

Hvala sosedom Cirilu, Stanetu, Bogdanu, Mateju ter Žanu in Sebastjanu za delovno akcijo in pomoč ter bližnjemu sosеду za strpnost pri prenovi. Hvala mojstroma Tonetu in Matjažu Boštjančiču, da ne bom imela več skrbi, da streha ne bi zdržala vremenskih neprikljk. Iskrena hvala za pomoč tudi Tonetu in njegovemu sinu Žanu Perku iz Ilove Gore, ki sta brezplačno z avtodvigalom pomagala spraviti kritino na streho.

Nazadnje pa se zahvaljujem svojim domačim, ki mi v moji težki bolezn

in finančni stiski stojijo nesebično ob strani in so delovno akcijo podprli in mi nudili oporo in pomoč. Ne vem, če je za vse to dovolj beseda hvala, vendar vedite, da sem vam neizmerno hvaležna.

»Če ti preostane samo še en dih, ga porabi za to, da rečeš hvala.« (Pam Brown)

Stanka Pelc

IZ DRUŠTVA UPOKOJENCEV DOBREPOLJE

Ne bodi sam, pridruži se nam

Pozdravljeni!

Koronavirus nam je vzel svobodo gibanja in druženja, ostati doma je bilo prve dni dobrodošlo, kasneje pa je postalo dolgočasno in pustilo. S čim smo si kaj krajšali čas? Ja, seveda smo se vsi zapodili v generalno čiščenje svojih domov; ko smo prišli do kleti, je bila tudi ta rekreacija zaključena.

Nekateri smo si krajšali dneve z ročnimi deli, nato pa je prišel čas za vrtilkanje. Takoj je bilo lažje ostajati doma. Pa kaj bomo tarnali, bodimo veseli in srečni, da smo zdravi.

Čeprav je čas epidemije zaključen, ostaja nevarnost, da se še vedno lahko

okužimo. Treba je upoštevati vsa navodila zdravstvene stroke, pa bo na koncu vse dobro.

Dragi naši 80-letniki in bolni! Zaradi presnetega virusa in ker smo rizična skupina, letos srečanja, ki smo ga načrtovali 24. maja, ni bilo. Upam, da se bodo stvari uredile in bomo to srečanje nadoknadili.

Tiste, ki ste še pri zdravju in bi šli na kakšen izlet, obveščam, da tudi izlet v Prekmurje odpade. Dogodki društva se bodo odvijali tudi na priporočilo Zveze društev upokojencev Slovenije in Mestne zveze upokojencev Ljubljana, ki sta naši krovni organizaciji.

Naj povem, kaj vse nam je odpadlo

v času epidemije:

V mesecu marcu občni zbor in letovanje v Izoli, v aprilu tekmovanje v pikadu in predstavitev podjetja DIRS ter srečanje Območne zveze upokojencev Dolenjska, v maju srečanje 80-letnikov in bolnih, v prihodnjih dneh pa še izlet. Bomo že preživeli, saj so v življenju še težje stvari, ki smo jih zmogli prebroditi.

Imam tudi dobro novico, da od 25. maja ponovno vozi PROSTOFER, zato si tisti, ki to uslugo potrebujete, dobro preberite navodila, ki jih je pripravil koordinator g. Andrej Vreg.

Bodite lepo in zdravi! ■

Prostofer od 25. maja dalje ponovno vozi

S sproščanjem ukrepov po epidemiji covid-19 je ponovno na voljo tudi storitev brezplačnih prevozov. Z vožnjami smo začeli v ponedeljek, 25. maja 2020.

Andrej Vreg

Vsi uporabniki morajo imeti svojo zaščitno masko in si morajo pred vstopom v vozilo razkužiti roke. Za zaščito uporabnikov bodo skrbeli tudi prostoferji z rednim prezračevanjem in razkuževanjem vozila. Za zaščitne maske za šoferje in razkužilo za vozilo bo poskrbela občina.

Razen doslednega upoštevanja zaščitnih ukrepov pa bo pri Prostoferju po »koronakrizi« vse po starem. Še vedno je namenjen vsem tistim starejšim, ki ne vozijo sami, nimajo sorodnikov in imajo nižje mesečne dohodke, pa tudi slabše povezave z javnimi prevoznimi sredstvi. Prostofer jim omogoča lažjo dostopnost do zdravniške oskrbe, brezplačne prevoze do javnih ustanov, trgovinskih centrov ipd.

Uporabnik, ki potrebuje prevoz, naj pokliče na brezplačno številko 080 10 10 vsaj tri dni pred načrtovanim prevozom. Ob prvi vožnji pa bo podpisal še izjavo o vožnji na lastno odgovornost.

Zadovoljstvo uporabnikov

Vsi, ki uporabljate storitev, lahko po vsaki vožnji pokličete na brezplačno številko 080 10 10 in poveste, kako ste bili zadovoljni s prevozom, lahko pa tudi kakšno anekdoto ali zanimivost, ki se je pripetila na poti.

PROSTOFER

Zakaj PROSTOFER?

Brezplačni prostoferski prevozi starejšim omogočajo:

- večjo mobilnost,
- večjo socialno vključenost,
- medsebojno povezovanje,
- medsebojno pomoč,
- boljšo kakovost življenja v tretjem življenjskem obdobju,
- da čim dlje lahko ostanejo doma (čim kasnejši odhod v dom za ostarele). ■

Klicni center lahko pokličete vsak delovnik med 8.00 in 18.00 na brezplačno številko:

080 10 10

Pomlad v Zavodu svete Terezije

Pomlad je pokazala svoj lepi, cvetoči obraz. Sonce lepo boža zelenje, da se sveti v vsej lepoti. Naši stanovalci se radi pogrejejo na soncu, opazujejo vso to lepoto in pokramljujejo s sostanovalcem, spišejo kavico ali samo prisluhnejo pticam.

Marinka Merzel, Zavod svete Terezije

Topli sončni dnevi nas res napolnijo z življenjem, energijo. V dopoldanskem času, po telovadbi, ko še ne piha preveč, se zelo radi odpravimo na toplo sonce v domski park. Tam radi zapojemo, opazujemo drobne obiskovalce parka. Opazili smo, da si je pomladna ptica spletla gnezdo za mladiče kar pod streho naše ute. Kako je prijetno poslušati žgolenje mladičev, ko jim mama prinese hrano. Po dežju radi prilezejo na sprehod polži. Tisti lepi, ki nosijo s seboj svoj domek. Radi jih opazujemo, kako se skrijejo, ko jih nekaj preseneti, in nato pokukajo zopet iz hišice. Vedno vidimo kakšnega zanimivega hrošča, morda pikapolonico, in

opazujemo prelet metuljev.

Ko vreme ni bilo primerno za obisk parka, ko so bili na vrsti ledeni možje, smo si proste ure zapolnili tudi drugače. Obujali smo spomine in jih poskušali zlititi na papir. Ja, res je! V roke smo vzeli navaden svinčnik in list papirja ter pisali. Nekaterim je šlo malo bolje, spet drugi so se morali kar krepko potruditi. Radi ustvarjamo, režemo, sestavljamo in barvamo.

Zelo pa smo bili veseli daril svojih prijateljev. Naj vam malo razložim. Vsa leta delovanja doma radi sprejememo v goste vsakega obiskovalca. Tako nas med šolskim letom obiskujejo skupine iz vrtca Ringaraja in osnovnih šol. Ker so časi taki, da gostov ne sprejemamo v dom,

so naši prijatelji ubrali drugo pot, da nas pozdravijo. Iz vrtca Ringaraja smo dobili lep kupček slik, ki so jih otroci ustvarjali, skupaj s pozdravi in lepimi željami. Gospa Zajc iz Osnovne šole Dobrepolje nam je posredovala slike izdelkov in pesmic otrok, ki so jih v tem času ustvarjali.

Gospa Košir iz Osnovne šole Dobrepolje nam je posredovala amaterski posnetek zgodbe *Nikoli pozabljena punčka*, ki so si ga naši stanovalci lahko ogledali.

Tako bi se rada na tem mestu zahvalila za vse lepe besede, misli in pozdrave. Stanovalci so bili vseh slik, pesmic in posnetkov zelo veseli. Hvala vam, da skrbite tudi za to, da se stanovalci v teh časih počutijo prijetno ob gledanju čudovitih stvaritev. ■

V Zavodu sv. Terezije in Prizma Ponikve izrazili nestrinjanje v času koronakrize

V petek, 24. aprila, so v vseh domovih za ostarele in zavodih za odrasle s posebnimi potrebami zaposleni za trenutek prekinili z delom in s prebranim besedilom izrazili nestrinjanje s takratnimi navodili Ministrstva za zdravje. Izrazu nestrinjanja sta se pridružila tudi oba tovrstna domova v naši občini.

Bojan Novak

Zaposleni v domovih za ostarele se namreč niso strinjali z odločitvami Ministrstva za zdravje, ki pri snovanju takratnih ukrepov ni upoštevalo njihovega mnenja in zahtev. Posebej jih je zmotilo takratno odklanjanje njihovih varovancev s strani zdravstvenih institucij (bolnišnic). V

tistih dneh je namreč veljalo, da morajo biti bolni ostareli zdravljeni kar v domovih, v primeru okužbe s koronavirusom pa je moral dom za ostarele poskrbeti za zdravljenje in izolacijo. In to kljub temu, da nimajo ustreznih pogojev za to (prostorskih, kadrovskih, strokovnih).

Zaposleni so se zbrali pred vhodom v stavbo in ob upoštevanju zaščitnih ukre-

pov (maske, socialna distanca) prebrali zahteve Skupnosti socialnih zavodov Slovenije. Po tem so si še spodbudno zaploskali, saj je bilo v tistih tednih stanje v domovih za ostarele zares skrb vzbujajoče, vodstvu in zaposlenim v obeh dobropoljskih zavodih pa je kljub temu uspelo dovolj trdno zapreti vrata pred prihodom nepovabljenega gosta – koronavirusa. ■

Za ljubitelje pohodništva, naše narave, dediščine ...

»Hoja je človekovo najboljšo zdravilo,« je rekel že Hipokrat. Časa je dovolj za vse tiste, ki so ga pripravljene izkoristiti tudi za hojo, sprehode, pohajkovanja ... Lepo je pravzaprav vse, kar opazujemo z ljubeznijo. Bolj ko nekdo ljubi svet, lepši se mu bo zdel. Če zjutraj z levo nogo vstaneš, imaš še vedno možnost, da z desno to popraviš.

Edi Zgonc, TD Dobrepolje

Če boste pri sprehodih skozi Ponikve in okolico naleteli na novo markacijo dveh rumenih krogcev in ene bele pike, vedite, da ste na krožnem pohodu, 11.111 metrov dolgi pohodni poti Brodnikovih (Kolenčevih) iz Ponikev. Gre za spominsko trajno odprto pot, ki povezuje dobrepoljsko in velikolaško občino, kar je tudi nekaj novega.

Rumena krogca pomenita spomin na prvega velikolaškega župnika Janeza Brodnika in brata kaplana Antona, bela barva pomeni spomin na pevca Julija, vsi trije rojeni v hiši Brodnikovih (Kolenčevih) na številki 1 v Ponikvah. Barve so povzete z vatikanske zastave.

Poleg navedene markacije bo celotna pot označena še z medaljoni s podobo župnika Janeza in pevca Julija Brodnika. Medaljoni bodo pritrjeni na mestih njunih dejanj in spomina.

Pot je speljana tako, da je prehodna v vseh letnih časih, ne glede na vremenska dogajanja. Primerna je za vsakogar, predvsem za pohodnike, tekače, tudi gorske kolesarje in še koga. Na celotni poti je treba premagati pičlih 250 višinskih metrov. Ob poti si lahko privoščite postanek, oddih, kavico, WC v gostišču Velike Lašče, na Trubarjevini in v gostišču Picerija Adam v Ponikvah. Tudi s parkiriščem ni težav (parkirišče v Ponikvah pri gasilskem domu, pri Piceriji Adam, pri pokopališču v Velikih Laščah, na Trubarjevini). Izbira smeri pohoda in izhodišča je v vaših rokah.

V treh urah boste pot brez težav premagali in doživeli marsikaj novega in lepega.

Od Kolenčeve hiše poteka pot po *kurji vasi*, mimo nekdanje šole do gasilskega doma po Rimski poti Jerneja Pečnika, mimo Zavoda Prizma, čez skoraj 100 let star most čez Trubarjevo Rašico in naprej na vsakem

označenem koraku Botanične poti in po Rimski cesti do prvih velikolaških hiš pod železniško postajo. Od tod sledi dober kilometer poti do trga in velikolaške Marijine cerkve, ki je delo našega župnika Janeza Brodnika (mogoč ogled, postanek v gostišču).

Iz Velikih Lašč nas pot vodi mimo občinske zgradbe proti pokopališču in naprej po novi sprehajalni poti do Malih Lašč, do cerkve sv. Trojice iz leta 1648 in naprej ob regionalni cesti po pločniku do odcepa za novo naselje Male Lašče in nato v Samovec, kjer hodimo po pločniku do mostu čez Rašico. Pred mostom previdno prečkamo zelo prometno cesto Velike Lašče–Rašica in se priključimo na velikolaško kulturno pot, ki nas v treh minutah pripelje na Trubarjevo domačijo (postanek, WC ...).

Iz Trubarjevine se napotimo mimo Trubarjevega spomenika v strm klanec skozi stari del Rašice, mimo cerkve sv. Jerneja, čez nadvoz nad magistralno cesto, skozi Brinje – novo naselje Rašice – do Zmajevega gnezda. Nenavadna kraška kamnita tvorba prav vabi, da splezate na vrh, vendar bodite previdni. Domišljija o tej gmoti rojeva zgodbe, pravljice za otroke. Od tu je le pet minut hoje do vrha skrivnostnega Rajturna, kjer si z udarcem na zmajčkov gong zaželite kaj posebnega. Tu je primeren prostor za razgled in počitek. Točka je enaka višini Velikih Lašč in *Boštjanca*.

Po skrbno urejeni poti se spustimo navzdol in v manj kot desetih minutah dosežemo gostilno Adam v Ponikvah (malica, WC, kavica, počitek).

Po prijetnem oddihu zapustimo gostišče in odidemo ob glavni cesti do odcepa za Zavod Prizma in naprej do ponikalnice Trubarjeve Rašice in do cerkve sv. Florjana, znane po »zlatih oltarjih«, in v središče vasi, kjer stoji hiša Brodnikovih.

Nedaleč od tu je Julijeva klop z lipo, ki jo je zasadil ob 20-letnici osamosvojitve. In tako sklenemo pohodniški krog poti.

Kjer koli živimo, se moramo učiti, kako se živi. Bogati smo toliko, kolikor imamo časa, uspešni glede na to, kako ta čas uporabimo, srečni v odvisnosti od tega, koliko v tem času uživamo.

TD Dobrepolje nudi priložnost, da izkoristite ponujeno. Več podrobnosti izveste, če nas pokličete.

O tem, kdaj bo organiziran spominski pohod po Brodnikovi poti, boste obveščeni pravočasno. Vljudno povabljeni. ■

Ne pozabimo na gibanje

1. vaja: DVIG ROK IN RAZTEZANJE TELESA

<p>ZAČETNI POLOŽAJ Stojimo poravnano, noge v širini bokov.</p>	<p>GIBANJE: Z izdihom dvignemo roke (deset ponovitev).</p>
	

2. vaja: ZASUK TELESA

<p>ZAČETNI POLOŽAJ: Stojimo zravnano, noge v širini bokov, palico imamo na hrbtu, zataknjeno v komolčni pregib.</p>	<p>GIBANJE: Z izdihom naredimo zasuk telesa tako na desno kot levo stran (na vsako stran deset ponovitev).</p>
	

Stanka Kuplenk, Janja Babič (pilates inštruktorici), ŠD Dobropolje

3. vaja: ZASUK TELESA V IZPADNEM KORAKU

<p>ZAČETNI POLOŽAJ: Stojimo poravnano v razkoraku, v rokah, ki so iztegnjene pred telesom, držimo palico.</p>	<p>GIBANJE: Z izdihom naredimo izpadni korak in se zasukamo v desno (ponovimo desetkrat). Enako naredimo še na levo stran.</p>	
		

V prejšnji številki sva vam predstavili nekaj vaj za vadbo doma. Tokrat sva pokazali nekaj vaj, ki jih naredimo s pomočjo palice. Namesto palice za nordijsko hojo lahko uporabite tudi kako drugo palico, ročaj metle ali grabelj, motiko ... Vabljeni k odgovornemu odnosu do svojega telesa in zdravja. Tri, dva, ena ... gremo! ■

Še več vaj najdete na Facebook strani Športnega društva Dobropolje.

4. vaja: MAČKA

<p>ZAČETNI POLOŽAJ: Noge rahlo pokrčimo, poravnamo hrbet, z rokami se naslonimo na kolena.</p>	<p>GIBANJE: Z izdihom izbočimo hrbet (naredimo mačko). Ponovimo desetkrat.</p>
	

5. vaja: RAZTEZANJE ROK ZA TELO

<p>ZAČETNI POLOŽAJ: Stojimo poravnano, palica je na hrbtu. Z eno roko držimo palico nad glavo, z drugo za nogo.</p>	<p>GIBANJE: Z izdihom iztegnemo roke za telo. Vajo naredimo desetkrat. Ponovimo še na drugi strani.</p>
	

Deset let Futsal kluba Dobropolje

Glavni namen ustanovitve kluba je bil ustvariti klub, v katerem bi bil futsal oziroma mali nogomet primarna dejavnost in bi lahko začrtali pot razvoja. Obenem smo želeli povezati tudi celotno občino pod okrilje enega kluba oziroma društva. Po desetih letih delovanja lahko rečemo, da nam je uspelo spisati zgodbo o uspehu, ki nam jo priznava vsa slovenska futsal scena.

Jurij Žnidaršič, predsednik

Futsal klub Dobropolje je bil ustanovljen 22. marca 2010. V sezoni 2010/2011 je klub prvič nastopil v tekmovanjih pod tem imenom. Vendar se organizirano ukvarjanje z malim nogometom oziroma futsalom v naši dolini ni začelo šele takrat. Začetki segajo tja v leto 2000, ko je takratni trener Marko Strah pod okriljem ŠD Kompolje začel s treningi mlajših generacij. Z leti se je delo počasi izpopolnjevalo in v sezoni 2008/2009 so fantje pod okriljem ŠD Kompolje prvič nastopili v 1. slovenski futsal ligi do 15 let. Ker je stvar prerasla okvirje takratnega športnega društva in je čedalje več dejavnikov kazalo na potrebo po samostojnem klubu in samoodločanju, smo se odločili, da ustanovimo klub. Za prvega predsednika je bil izvoljen Franci Žnidaršič, ki je klub vodil osem let. Podpredsednik je že od samega začetka Aleš Tegel. Že v samem startu smo si postavili nekaj osnovnih nalog. Prva je bila, da se udeležimo tekmovanja mladih v okviru 1. slovenske futsal lige. V nekaj letih smo postavili celotno starostno piramido, od 5 do 19 let starih fantov in tudi nekaj deklet. Predvsem se nam je zdelo pomembno, da nadaljujemo tradicijo na področju malega nogometa, ki je bil že takrat najbolj popularen šport v dolini. Pomemben izziv nam je bil, da bi z relativno skromnimi

sredstvi in možnostmi na športnem področju dosegli zavidljive rezultate. In to se je pokazalo že v prvem letu delovanja.

V prvi sezoni je v klubu treniralo pet selekcij (U-9, U-11, U-13, U-15 in U-18). Ekipe U-15 je že takoj v prvi sezoni poskrbela za odličen rezultat, saj je prvo slovensko futsal ligo do 15 let končala na drugem mestu. Tudi najmlajši so se na turnirjih MNZ Ljubljana odlično odrezali.

V drugi sezoni so začeli s treningi tudi najmlajši, starostna skupina U-7. V slovenski državni ligi je največji uspeh s petim mestom dosegla ekipa U-13.

V tretji sezoni je ekipa do 13 let pod vodstvom trenerja Romana Zabukovca dosegla dotlej največji tekmovalni uspeh, saj je morala priznati premoč le eni ekipi in v državnem prvenstvu dosegla

drugo mesto.

V sezoni 2013/14 se je drugim ekipam v klubu priključila tudi članska ekipa, ki je pod vodstvom trenerja Roberta Gačnika premierno zaigrala v 2. slovenski futsal ligi. V prvi sezoni je osvojila šesto mesto.

V sezoni 2014/15 je člansko ekipo prevzel Dani Kaljevič, v okrnjeni zasedbi pa je naša ekipa dosegla četrto mesto. Druge ekipe niso dosegle vidnejših rezultatov.

Sezona 2015/16 je postregla z največjim uspehom kluba, saj je ekipa U-17 postala državni prvak! V nepozabnem finalu v velikolaški dvorani smo bili priča neponovljivi vrnitvi naše ekipe in nepopisnemu slavlju. Zelo nadarjena generacija pet let kasneje predstavlja pomemben steber članske ekipe. Članska ekipa

je v močni konkurenci desetih ekip pod vodstvom trenerja Mitje Jonteza osvojila deveto mesto. Isto sezono je članska ekipa zmagala v pokalnem tekmovanju MNZ Ljubljana.

V sezoni 2016/17 je krmilo članske ekipe prevzel Lado Grgurič, ekipo pa v 2. SFL pripeljal do osmega mesta. Sezono kasneje članska ekipa ni nastopila v državni ligi, v klubu pa smo se v letu odmora za člansko ekipo posvetili še kakovostnejšemu delu na treningih mlajših

kategorij in snovali strategijo za ponovno vrnitev članske ekipe v državno tekmovanje v 2. SFL. Ekipa U-19 se je medtem uvrstila v četrtfinale in osvojila peto do osmo mesto. Enako pot sta spisali tudi ekipi U-17 in U-13.

V sezoni 2018/19 se je na slovensko futsal sceno ponovno vrnila naša članska ekipa, ki je pod vodstvom trenerskega dvojca Dani Kaljevič in Slaviša Đorđević osvojila zelo dobro peto mesto. Mlajše kategorije so zaostale za mesti, ki vodijo

v končnico.

V sezono 2019/20 je klub vstopil z velikim zanosom, saj se je pričakovalo odprtje nove športne dvorane. Članska ekipa se je do nastopa epidemije borila za prvo mesto v 2. SFL in postavljala klubski rekord za rekordom. Odlično je igrala tudi ekipa U-15, ki je na zahodu osvojila prvo mesto in začela boj za naslov državnega prvaka. Ekipa U-13 se je uvrstila v finalni del in osvojila peto do osmo mesto. Glede na situacijo, ko so vsa tekmovanja

prekinjena, upamo, da se bodo na NZS pravično odločili glede usode letošnje sezone.

Poleg rednih kakovostnih treningov v sicer neprimernih prostorih telovadnice OŠ Dobropolje in v nekaterih okoliških športnih dvoranah klub letno izvaja nekajdnevne priprave za mlajše selekcije (september), poleti leta 2019 pa smo organizirali tudi poletni počitniški futsal tabor, ki ga želimo pripraviti vsako leto.

Nekajdnevne priprave za mlajše selekcije potekajo že od leta 2011, ko smo jih opravili v Zgornjih Gorjah. Leto kasneje smo odšli v Bohinj, nato smo bili dve zaporedni leti v Ajdovščini. Leta 2015 smo na priprave odšli v Brežice, leta 2016 pa priprav nismo organizirali. Ob ponovni oživitvi smo leta 2017 priprave izpeljali v Cerknem, leta 2018 v Brestanici, leta 2019 pa smo prvič odšli na morje. Odlično okolje smo našli v Savudriji.

Delovanje kluba je javno in vsako leto pripravimo letno skupščino, kjer se lah-

ko vsak član prepriča o delovanju kluba in poda mnenje in predloge. Na žalost smo seveda omejeni tako finančno kot kadrovsko. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo Občini Dobropolje za podporo športu in vsem svojim donatorjem, ki so nam stali ob strani v prvih desetih letih obstoja. Hvala za zaupanje tudi staršem in vsem otrokom, ki z velikim veseljem obiskujejo treninge in tekme po vsej Sloveniji.

Zahvalil bi se še vsem trenerjem, vodstvu kluba, organizatorjem tekem, fizioterapevtom na tekmah in drugim sodelavcem in prijateljem v klubu, ki omogočajo, da klub deluje na teh visokih obratih. Ob tej priložnosti ponovno vabimo vse, ki bi želeli sodelovati v klubu v kakršni koli vlogi, da se nam pridružijo. Delo v športnem klubu je dinamično in nikoli dolgočasno, napolnjuje pa te z energijo, ki jo lahko sprošča le šport.

Zadnja leta klub vlaga velike napore v popularizacijo športa in futsala v do-

mačem okolju. Na domačih članskih tekmah klub izvaja različne promocijske dogodke in igre, ki jih podpira vedno več podjetij in organizacij. Tudi zaradi tega ima klub zvesto občinstvo in kljub igranju tekem deset kilometrov od doma (v drugi občini) najboljši obisk v 2. slovenski futsal ligi. Ob desetletnici kluba tečejo zadnja dela za selitev v novo domačo športno dvorano. Tudi na to selitev se klub s svojimi športnimi delavci pripravlja in snuje nove dogodke in promocijske dejavnosti.

Vsa leta delovanja smo dejavno sodelovali pri iskanju rešitve za izgradnjo nove športne dvorane in ni boljšega darila za deseto obletnico delovanja kot nova športna dvorana, ki je tik pred odprtjem. To je tudi eden od razlogov mojega optimizma za naslednja leta. Prepričan sem, da bomo naredili še veliko in naše kraje z novo dvorano vpisali na športni zemljevid države. ■

GROŠ malo drugače ...

Čas, ko še vedno veljajo nekateri ukrepi zaradi trenutne neugodne situacije, je mogoče smiselno porabiti za to, da nas malo bolje spoznate.

Neža Androjna, ŠK GROŠ

Smo aktivisti Študentskega kluba GROŠ, mladinske organizacije, katere osnovna naloga je, da študentom in dijakom iz upravne enote Grosuplje nudi občudij-ske dejavnosti, s katerimi omogoča povezovanje, ugodnosti in zabavo. V okviru projektov nabiramo izkušnje za življenje, obveščamo mlade in sodelujemo v lokalnem okolju.

Stremimo k izvedbi kakovostnih projektov, ki pokrivajo več tematskih področij. Poleg Grosuplja delujemo tudi na območju Ivančne Gorice in Dobropolja. Naši prostori so stičišče dogajanja za vse študente in dijake v upravni enoti. Prizadevamo si za povezanost in širitev ekipe, naše delovanje pa temelji na transparentnosti, ekologiji in dobri energiji.

Zaradi pandemije covid-19 smo za nedoločeno obdobje žal morali odpovedati vse naše prihajajoče projekte. Ima pa vsaka takšna slaba stvar seveda tudi neko dobro stran. Imeli smo čas, da smo

se posvetili ključnim zadevam za delovanje kluba, utrdili organizacijo in začeli načrtovati dogodke, ki bodo potekali, ko se celotna situacija umiri in postavi nazaj v normalo. Vseeno pa smo priredili nekaj dodatnih dogodkov, ki ste se jih lahko udeležili kar iz udobja vašega doma! Med drugim smo organizirali potopisni predavanji o Malti in Portugalski ter predavanje Usvoji nov jezik: ruščina.

Ker smo mladi in zato v tem trenutku med manj ogroženimi, poskušamo pomagati kar po svojih najboljših močeh. V sodelovanju z Večgeneracijskim centrom Skupna točka Grosuplje in Zvezo prijateljev mladine Ljubljana Moste - Polje smo organizirali dejavnost, s katero smo skupaj pomagali sokrajanom. Vse člane našega kluba smo spodbujali, da poprimejo za šivalni stroj ali šivanko in zašijejo nekaj mask, ki smo jih potem posredovali lokalnim društvom in tistim, ki so jih najbolj potrebovali.

Poleg tega smo se na območju Ivančne Gorice in Grosuplja povezali tudi s

civilno zaščito. Nabrali smo kar nekaj prostovoljcev, ki so pomagali starejšim in družinam v stiski. Za starejše občane so hodili po nakupih in jih oskrbovali z živili, družinam, v katerih so starši še bili primorani delati, doma pa so imeli majhne otroke, pa so pomagali tako, da so pazili na njihove otroke nekaj ur na dan, v času službe.

Za čas poletja se že pripravljajo zabavni projekti, s katerimi bomo nadoknadili dva meseca karantenskega življenja. Ne pozabite se nam pridružiti!

Vsi skupaj upamo, da ste zdravi in dobrega počutja. Če pa vam že zmanjkuje idej za kratkočasenje, lepo vabljeni, da si na naših Facebook in Instagram profilih ogledate Groševe zgodbe iz karantene. Za vse druge informacije nas prav tako spremljajte na prej navedenih družbenih omrežjih, pa tudi na naši spletni strani www.klub-gros.com.

Ostanite zdravi in #ostanitedoma!

Groševcu ni nikoli dolgčas! ■

V spomin župniku Frančišku Novaku (2. 12. 1947–30. 4. 2020)

Iztok Vrhovec, Župnija Grosuplje

Pred dva tisoč leti, ko je v smrt omahnilo izmučeno telo, se je tempeljsko zagrinjalo pretrgalo na dvoje in sonce za nekaj ur ni več moglo predreti teme. Vendar večina človeštva tega dogajanja ni zaznala. Tudi tisti, ki so ga, so slej ko prej ustaljeno delali in počivali, si pomagali in se prerivali. Rojevali in umirali.

Smrt – vsi smo ji zapisani. Vendar to ni slovo, je le prehod iz enega življenja v drugo. Danes žalujemo, a tudi to ni slovo. Je tih, veličasten pozdrav. Je srečanje, čeprav žalostno, iskrena izpoved hvaležnosti. To ni slovo, ker bomo skupaj za vse večne čase. Vemo za kraj, kamor smo v neminljivost ljudje poklicani. Res pa je, da se kaj zgodi tudi prekmalu in nepričakovano. Tako je tudi danes, ko moramo prezgodaj stati pred vašim odprtim grobom, spoštovani gospod župnik Frančišek Novak.

Težko je orisati življenjsko pot moža pravice, resnice, človeka trdne in neomajne vere. Pa vendar moramo. Življenje je kot knjiga. Za listom list, za dnevom dan, nihče ne ve, kdaj bo ta roman napisal zadnjo stran. Dragi Frančišek, odšli ste z nedokončano knjigo življenja.

Ko smo pred dnevi izvedeli, da se ne bomo nikoli več srečali, smo onemeli. Hkrati danes ponosno stojimo tu pred vašim grobom, da namenimo svoj dolžni čas vam, dragi župnik in prijatelj. Spominjam se avgusta leta 1989, ko ste bili imenovani za četrtega župnika naše mlade Župnije Grosuplje. Kmalu po vašem nastopu smo v vas videli človeka, ki zna, zmore in je pripravljen narediti v kraju, ki vam je bil zaupan, vse in še več. Radi ste imeli naš kraj, še posebej pa ljudi, ki smo sobivali z vami.

Drug drugemu smo pomagali in si krajšali čas, ki nam je bil v teh posebnih letih odmerjen. To so bila res posebna leta, tako za vas kot za nas. Dnevi in leta, ki so vam bili odmerjeni v naši župniji, so danes drag spomin na čas, ko smo imeli možnost spoznati človeka, polnega energije, ki je v ključnih trenutkih znal povezati ljudi različnih generacij. Vaši značaj, toplina in dobrosrčnost so nas navdajali k temu, da drug brez drugega nismo

mogli vse do vašega zadnjega dne.

Hvala vam za odprtost do ljudi, med katerimi ste bili radi. Zahvaljujem se vam za vašo skrb za tiste, ki smo vam bili blizu. Koliko presenečenj smo doživeli. Spominjam se slovesnosti, pa druženj v vseh mogočih oblikah. Vaša dobra volja se je naselila v nas in vsega, kar je bilo dobrega, preprosto ne moremo izkoreniniti. Živeli ste posebno življenje, vedno ste hoteli biti tam, kjer se je kaj dogajalo. Ni čudno, da se vas je prijel vzdevek »ferari«. Ja, hiteli ste iz kraja v kraj, z dogodka na dogodek in povsod so vas bili veseli. V času, ko ste župnikovali v Grosupljem, ste si predvsem prizadevali obuditi našo staro cerkev, kjer ste znova uvedli tedenske svete maše, uredili ste njeno okolico s starim pokopališčem in novim opornim zidom, pa kako ste se trudili za odkup celotnega cerkvenega hriba. Leta 1992 smo v Grosupljem na vašo pobudo ponovno začeli z obhajanjem Florijanovih maš po drugi svetovni vojni. Gasilci smo vam bili posebej blizu in vedno ste se radi vračali v našo družbo. Ni bilo slovesnosti, da vas ne bi bilo med nami. Spominjamo se, ko ste nas v začetku 90. let peljali na Triglav, kjer še danes stoji naše skupno obeležje v cerkvi Marije Snežne na Kredarici. Leta 1994 je bila naša župnija ena prvih, kjer so svojci na vašo pobudo postavili spominsko obeležje žrtvam komunističnega nasilja na pročelju stare cerkve. Tik preden ste odšli, ste povezali do takrat enosmerno dovozno cesto pod Hribom do naše

cerkve. Vse vam je uspelo. Frančiškova cesta ji pravimo tisti, ki smo vam bili takrat blizu in poznamo vaš trud za to.

Tudi ko ste leta 1997 po navodilu nadškofa morali oditi, ste ostali naši. Kot da se nič ni zgodilo. Razdalje so bile tako majhne, da smo se še vedno pogosto srečevali in obujali spomine na čase, ko smo bili še skupaj. Nismo se razšli, le oddaljili smo se. Pa na vsak naš klic ste se odzvali, prišli ob vsaki priložnosti, ki si je nismo mogli predstavljati brez vas. Vsakič ste imeli voljo, pogum in energijo, se usedli v avto, modro ptico, kot ste mu rekli, in prišli, kamor koli smo si zamislili. Veliko ljudi mi je reklo, da je »fajn«, da imamo tudi hišnega župnika. Res je. Imeli smo ga in nikoli ga ne bomo pozabili.

Služba, ki ste jo opravljali, pa ni bila samoumevna in tako preprosta, kot lahko danes pripovedujemo. Preživeli ste tudi nekaj težkih let, za katera ste sami dejali, da so bila morda tudi potrebna, a kljub osebni bolečini, negotovosti in težkim trenutkom niste nikoli obupali. Božja previdnost in zaupanje v Boga sta bila vedno z vami. Vedno sta našla pravo smer in ljudi, ki so vam bili namenjeni. Takrat ste dejali, gotovo ima nek načrt, ki ga jaz ne razumem, ampak zaupam, da bo on to izpeljal dobro. Res je vedel, kaj dela, in tudi vas je Bog vključil v svoj načrt in vedno ste mu bili hvaležni tudi za tista leta, ki so bila mogoče najtežja v vašem življenju. Ob tem mi prihaja na misel svetopisemski stavek: »Kdor izmed vas je brez greha, naj prvi vrže kamen ...« Vsi smo grešniki, vendar se v stiski sočloveka načeloma razbežimo. Tu mi prihaja na misel nova maša leta 2013 v Šentjerneju, ko smo se po novomašnem kosilu srečali z vami, spoštovani novomeški škof ordinarij msgr. Andrej Glavan. Frančišek je bil v družbi članic in članov Prostovoljnega gasilskega društva Grosuplje, in ko ste se nam pridružili, vas je za trenutek zmotil. Prosil vas je za sprejem v vašo škofijo.

Niti za trenutek niste oklevali in ga istega leta postavili za hišnega duhovnika sestram karmeličankam v Mirno Peč. Plemenito dejanje in odraz spoštovanja do sobrata duhovnika, ki prosi za pomoč. Hvala vam za to. In kdor more razumeti,

naj razume.

Radi ste bili v Mirni Peči med sestrami, ki so vas spoštovale, vas imele rade, in lahko trdim, da je bilo to sedem pravljičnih let tako za vas, ki ste jim nudili svojo očetovsko roko, kot za sestre, ki so vas imele neizmerno rade. Veselile so se vsakega trenutka, ko so lahko bile ob vas. Ko sva se večkrat pogovarjala o tem, kako ste radi med dolensjskimi griči, in vas je včasih malo zaskrbelo, kako bo, sem vam vedno dejal, da morate tukaj ostati do konca ali pa pojdite domov.

Oboje se je uresničilo. Bili ste z njimi do konca svojih zmožnosti in vzeli ste si še nekaj dni, da ste s svojo prisotnostjo razveselili še domače v rodni vasi na Vidmu, ob svojem vikendu, kamor ste nas vedno ponosno povabili. Hoteli so vam dati vse, življenje pa je šlo svojo pot.

Spoštovani gospod župnik!

Prehitro je minilo teh vaših nekaj let med nami. Nismo slutili in niti ne vedeli, da se vas je v zadnjih nekaj mesecih lotila zahrbtna bolezen, ki je tudi sami niste zaznali. Nisem vedel, da bo zadnja nedelja letošnjega januarja res zadnja, ko smo se videli in bili skupaj na kosilu. Pa vendar, toliko načrtov ste še imeli, toliko obiskov še obljubljenih in nešteto druženj, tudi naših skupnih, je bilo pred nami.

Knjige življenja imajo različno število listov. Vaša jih je imela premalo, a so bili strnjeno spisani in bogato orisani. Niste spisali romana, ostalo pa je več kot tisoč listov in nešteto praznih strani. Po tem kratkem življenju, ko vam je bilo dano biti in delati med nami, bodo ostali vaši

požrtvovalnost, bližina in čut do tistih, ki ste jih imeli radi.

Jutri bodo vaše sestre v Mirni Peči spet molile, na vaši domačiji bodo vaši domači opravljali svoja dela, vaša gospodinja Francka si bo želela, da se ji še kdaj pridružite pri zajtrku, kosilu ali večerji. A vas ne bo več.

In spet bomo prišli vaši prijatelji in spraševali po vas. Ne bo vas, da bi nas pozdravljali, se pogovarjali in dajali občutek, da nas razumete. Ne bo vas več, da bi se odpeljali h komu na obisk in se skupaj veselili.

Tako kot ste živeli hitro in včasih nepredvidljivo, tako ste prehitro odšli. Vem, da se s tem niste mogli sprijazniti, pa vendar naj vam bo več veselja, dobre volje in mladostne vedrine odmerjenih tam, kamor so vas prezgodaj poklicali.

Spoštovani gospod župnik, dragi Frančišek!

Pređen končam, ne morem mimo tega, da se v vašem imenu zahvalim vaši gospodinji Francki, bila vam je kot druga mama, ki vam več kot to, kar vam je dala, ni mogla dati. V vseh lepih in težkih trenutkih je bila z vami. Kljub svojim letom si je želela mnogo več kot to, za kar se je v več kot dvajsetletnem delovanju trudila. Da vas ne izgubi.

Hvala tudi vašim domačim, kjer ste bili vedno dobrodošli in so v zadnjih dneh vašega življenja skrbeli za vas. V svojem imenu, v imenu Župnije Grosuplje, Prostovoljnega gasilskega društva Grosuplje, ki vam je bilo posebej blizu, v imenu župnij in skupnosti, kjer ste delovali, izrekam globoko sožalje vašim

domačim, gospodinji Francki, Cerkvi na Slovenskem ter vsem drugim vašim najbližjim.

Dragi naš župnik Frančišek!

Čas, ki smo si ga morali vzeti in smo vam ga danes namenili, je minil. Za boj z usodo vam je zmanjkalo moči. Borili ste se do konca, a kot je čas rojstva, je tudi čas smrti. Prišel je trenutek, ko se moramo za vedno posloviti. Ko smo se razhajali, niste želeli uporabiti besede nasvidenje, vedno samo živijo in adijo. Danes pa si res moramo reči nasvidenje, težko, ampak, kot pravijo, bo že kako.

Daj svojemu služabniku razumno srce, da bo mogel služiti tvojemu ljudstvu in znal razločevati med dobrim in hudim. Te besede ste zapisali v svojem novomašnem geslu in naj ostanejo v spomin in opomin vsem tistim, ki ostajamo.

Odpočijte se od naporov ljudi in tistih, ki nikoli ne bodo razumeli. Vemo, da bodo vaša dela dolgo preživela. Z njimi se bodo napajali rodovi, ki prihajajo za vami. Bogastvo, ki ste nam ga zapustili, bo večno in nihče ga nam nikdar ne bo mogel vzeti.

Kot velikokrat doslej, hvala za vse. Spomini bodo zbledeli, vaša dela pa bodo za vedno ostala v mozaiku, ki smo ga v vseh teh letih sestavljali skupaj, pa čeprav velikokrat daleč narazen. Del tega ste bili. Z vašim odhodom smo izgubili veliko. Vse, kar ste opravili in kar nam zapuščate, cenimo in spoštujemo.

Na vas bo ostal naš drag spomin, odpočijte si in počivajte v miru. ■

Milan Šuštar (1932–2020)

26. marca 2020 je umrl prof. Milan Šuštar, član uredniškega odbora *Kamniškega zbornika* od leta 1996, odličen pedagog, vsestransko razgledan človek, v letih 1990–1998 član kamniškega občinskega sveta, raziskovalec in dober poznavalec zgodovine 1941–1945, skrbnik kulturne dediščine, ljubitelj književnosti in likovne umetnosti, založnik in urednik knjig ter avtor člankov, povezanih s Kamnikom in Dobropoljem, prejemnik zlatega priznanja Občine Kamnik.

Marjeta Humar, fotografija Primož Zidar

26. marca 2020 je v ljubljanskem Kliničnem centru za posledicami padca umrl Milan Šuštar, član uredniškega odbora *Kamniškega zbornika* od leta 1996. Na njegovi delovni mizi v hiši na Duplici so ostala besedila, ki jih je jezikovno pregledoval za XV. številko *Kamniškega zbornika*, in na strani, kjer je končal branje, odprta knjiga Jožeta Možine o slovenski zgodovini.

Ob njegovi 80-letnici smo mu v *Kamniškem zborniku* posvetili članek. V tem prispevku bomo osvetlili tudi zadnjih osem let njegovega življenja.

Profesor Milan Šuštar se je rodil 4. junija 1932 v Podgorici v občini Dobropolje. Diplomiral je na Oddelku za slovenske jezike in književnosti Filozofske fakultete v Ljubljani, se poročil z zdravnico Julko Matjan z Vira pri Nevljah in se kmalu preselil v Kamnik. Na Duplici sta si z ženo zgradila hišo. Po eni strani se je čutil Kamničana, močno pa je ostal povezan tudi s kraji, v katerih se je rodil in odraščal, vse življenje pa je vzdrževal tudi prijateljske stike s sošolci iz gimnazije in študijskimi kolegi.

Kot profesor slovenskega jezika in književnosti je deloval na Osnovni šoli Frana Albrehta v Kamniku, na Srednji vzgojiteljski šoli v Ljubljani, na Srednji agroživilski šoli v Kamniku oz. v Ljubljani, kot že upokojen pa na kamniški ekonomski šoli. Bil je odličen pedagog in vsestransko razgledan človek. Ko je odšel službovat v Ljubljano, sem na prošnjo ravnatelja prof. Vekoslava Ferbežarja kot začetnica prevzela njegovo delo na Osnovni šoli Frana Albrehta. Kolegialno mi je predal vse vaje in dodatno gradivo za pouk, ki ga je ustvaril sam.

Ob pedagoškem delu se je posvečal še marsičemu drugemu, zlasti pa kulturi in kulturni dediščini, kot poslanec in svetnik občinski politiki, v prostem času pa raziskovanju vojnih in povojnih žrtev

na Kamniškem, pisanju člankov, urejanju, oblikovanju in lektoriranju različnih zbornikov in knjig. Odkar je znova začel izhajati *Kamniški zbornik*, je bil Milan Šuštar pomemben in zvest sodelavec uredništva.

Z ženo je pred več kot štiridesetimi leti sprejel oskrbovanje celotnega spomeniškega kompleksa Svetega Primoža nad Kamnikom. Zanj je vzorno skrbel. Takrat je Sveti Primož postal to, kar je danes: cilj romarjev, turistov in rekreativcev ter raziskovalcev kulturne zgodovine in likovne umetnosti. Ker se je zavedal zgodovinske in umetniške pomembnosti cerkve in vseh objektov v njeni bližini, se je dogovoril z umetnostnim zgodovinarjem dr. Ferdinandom Šerbeljem, da je napisal znanstveno monografijo *Sv. Primož nad Kamnikom*, fotografije je prispeval Marjan Smerke, risbe Maja Črepinšek, nemški prevod daljšega povzetka Hanka Štular, angleški prevod pa Gerda Fras. Delo je izšlo leta 1995 pri Mladinski knjigi, stroške za izdelavo in izdajo knjige pa je ob sodelovanju donatorjev prispeval Milan Šuštar. Isto leto je prav tako v samozaložbi izdal še priročni vodnik z istim naslovom in istimi avtorji. Noben kamniški umetnostni spomenik nima tako bogate in lepe monografije ter

vodnika! Knjigi sta bili hitro razprodani. Raziskovalci so razkrili marsikaj novega, zato je bilo treba monografijo obnoviti. S prof. Šuštarjem sva se dogovorila z dr. Ferdinandom Šerbeljem, da se pripravi nova izdaja. Knjiga je izšla v začetku leta 2019.

V mežnariji pri Sv. Primožu so se dolga leta srečevali tudi prijatelji in sošolci, ki so se v prvih letih po vojni srečevali v Marijanišču, ki so ga leta 1947 preimenovali v Dijaški dom Ivana Cankarja. V poslovnem govoru Janezu Debeljaku je Milan Šuštar zapisal:

»Vsi smo bili doma z Dolenjskega in Notranjskega, hodili na Poljane ali na klasično gimnazijo. Leta 1949 je nastala prijateljska družba, ki se je poimenovala Se-Fe. Vsako leto v oktobru smo se srečali v gostilni Za gradom na Streliški ulici v Ljubljani. Tam smo se sestajali 30 let. /.../ Nasmehnila se mi je sreča, da sem dobil v najem staro mežnarijo pri Sv. Primožu nad Kamnikom. /.../ Z veliko vnemo sem začel obnavljati in urejati prostore. Ko so prišli prvi prijatelji na obisk, smo vedeli, da se bomo v prihodnosti tu srečevali. Osip (Ivan Strmole), ki je bil upravnik dijaškega doma, je preskrbel odpisane postelje in odeje, rjuhe pa smo vedno prinašali s seboj. Začela so se vsakoletna svetoprimoška srečanja, ki so trajala dobrih 20 let. Sestajali smo se zadnji petek v septembru. Zbor je bil na Stahovici, potem pa peš do Sv. Primoža. Ko so se prikazali prvi pohodniki, sem v zvoniku pozvonil z velikim zvonom za dobrodošlico. Ob prihodu je vsak zaužil kozarček domačega, postlali smo si postelje, nato pa je nastopil glavni kuhar Frenk (France Kljun), ki je bil v črni kuhinji pravi mojster za jedi na žaru. Debate ob hrani in pijači so se zavlekle do zgodnjih jutranjih ur. Zjutraj zajtrk, nato pa, če je bilo primerno vreme, pohod na Veliko planino. Razšli smo se v soboto popoldne. /.../ Pri Sv. Primožu smo pustili trajno sled. V

zgornjem delu mežnarije visi na steni lesena tabla v izmeri 80 x 220 centimetrov. To je relief omizja štirinajstih mož v zrelih letih. Izdelal ga je Koren in na neki način postavil spomenik našemu dolgoletnemu druženju.«

Za delo pri Svetem Primožu je ljubljanska nadškofija Milanu Šuštarju 3. marca 2002 podelila posebno priznanje in zahvalo »za dolgoletno vestno in požrtvovalno skrb za mežnarijo in cerkev Svetega Primoža in Felicijana«. Nadškof in metropolit dr. Franc Rode je priznanje utemeljil z besedami: »S svojim poznavanjem zgodovine in umetnosti, predvsem pa s svojo gostoljubnostjo, veliko-dušno bogatite obiskovalce te cerkve.«

Za Milana Šuštarja lahko rečemo, da je bil magister elegantiae, kot so take ljudi imenovali stari Rimljani. Njegov smisel za lepo kažeta ne samo knjigi o Svetem Primožu, ampak tudi druga izdana dela.

V zborniku *Naši kraji in ljudje*, ki ga izdaja Občina Dobropolje, prvič leta 1996, je napisal pregledne portrete Dobropoljcev: Staneta Novaka, Antona Hrena - Kompoljskega, Frančiška Kralja - Angelarja Zdenčana, Jožefa Prelesnika, dr. Matija Prelesnika, Josipa Jakliča, Andreja Kančnika in drugih, v izdaji leta 2017 o slikarju Tonetu Žnidaršiču, 2019 pa o kiparju Stanetu Keržiču.

Leta 1999, ob 130-letnici rojstva *Frana Jakliča*, ustanovitelja prve rajfajzovke na Kranjskem, je Milan Šuštar uredil zbornik s posvetovanja *Zadružništvo včeraj, danes, jutri*, ki so ga izdali Občina Dobropolje, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ter Ministrstvo za znanost in tehnologijo.

Že kot študent je Antonu Slodnjaku, svojemu univerzitetnemu profesorju, obljubil, da bo oskrbel nove izdaje del pisatelja Frana Jakliča - Podgoričana. Za izdajo Jakličevih narodopisnih povesti *Nevesta s Korinja* in *Sin*, ki jo je uredil in je izšla leta 1997, je napisal tudi spremno besedo ter knjigo opremil z ilustracijami slikarja Franceta Kralja. Leta 1999 pa je pri Celjski Mohorjevi družbi izšla Jakličeva zbirka kratke proze *Vaška pravda*. V knjigi so reprodukcije umetniških del Franceta Kralja iz zbirke Milana Šuštarja. Študijo o teh slikah je napisal umetnostni zgodovinar Milček Komelj. Fotografije je prispeval Marjan Smerke.

Povezanost prof. Šuštarja z Dobropoljem je Kamnik obogatila z galerijo del

Franceta Kralja, ki jo je uredil v svoji hiši.

Po spremembi družbenopolitičnega sistema in osamosvojitvi Slovenije je bil prof. Šuštar dvakrat občinski poslanec: leta 1990 je bil izvoljen v skupščino občine Kamnik, in sicer v zbor krajevnih skupnosti, po štirih letih (1994–1998) pa je postal član občinskega sveta. Kot svetnik je štiri leta vodil komisijo za volitve, imenovanja, priznanja in administrativne zadeve.

31. januarja 1996 je občinski svet imenoval komisijo za popis žrtev druge svetovne vojne na Kamniškem. Njen predsednik je postal prof. Milan Šuštar. Komisija se je zavzela lotila dela. V letu in pol je popisala imena s partizanskih spomenikov v celotni občini, pregledala in izpisala spominsko literaturo in arhivsko gradivo Ministrstva za notranje zadeve in Zgodovinskega arhiva mesta Ljubljana. *Zbornik žrtev druge svetovne vojne*, ki je kot plod tega dela izšel leta 1998 in popravljena izdaja leta 2004, je bil zlasti po zaslugi prof. Šuštarja zastavljen tako, da ni razdvajal žrtev niti ni vzbujal političnih pomislekov in nasprotovanj. Kamnik se je s tem delom dostojno oddolžil vsem žrtvam druge svetovne vojne na Kamniškem. Svoje delo za *Zbornik žrtev druge svetovne vojne* je prof. Šuštar opisal tudi v zborniku *Demos na Kamniškem*, ki je izšel leta 2010.

Zelo pomembna je bila vloga prof. Šuštarja pri *Kamniškem zborniku*. Bil je med pobudniki oživitve te publikacije. Za vsako knjigo je opravljal lekture in korekture vseh člankov. Kot član uredniškega odbora je sodeloval pri izbiri člankov, pesnikov in likovnih ustvarjalcev, ki bodo predstavljeni v naslednji knjigi. Skratka: brez njega, ki je delu za zbornik posvetil kar nekaj mesecev, bi bilo knjigo težko izdati.

Predstavniki kamniške občine se radi pohvalijo, da praznujemo občinski praznik na rojstni dan Rudolfa Maistra. Datum je predlagal prof. Milan Šuštar, eden od ustanovnih članov Društva general Maister Kamnik, občinski svet z županom Tonetom Smolnikarjem pa je predlog brez oklevanja sprejel.

* * *

Kot javni človek je bil prof. Milan Šuštar cenjen in uspešen, zasebno pa sta z ženo doživela kar nekaj hudih udarcev.

Leta 1966 se je jima rodil težko priča-

kovani sin Bojan. Bil je bister in zanimiv fant, središče in smisel njunih prizadevanj. Življenje pa ni prizanašalo z udarci. Bojan je star 25 let umrl. Spominjam se, da mi je Milan nekaj časa po tej hudi izgubi rekel, da ga boli želodec. Moje besede, naj gre k zdravniku, saj najbrž ni kaj zelo hudega, lahko pa je najhujše, je mirno zavrnil: »Ne, najhujše ne more biti, to sem že doživel!« Tudi z Damjanom, ki sta ga z ženo vzela v rejo, nista imela sreče. Želela sta ga posvojiti, pa se je on odločil za drugačno življenje.

Kljub tem težkim izkušnjam pa vsaj na zunaj nista bila zagrenjena. Razumela sta stisko drugih ljudi in jim pomagala z dobro besedo in materialnimi sredstvi. Življenje sta si lepo uredila. Oskrbovala sta hišo in vrt, Sveti Primož, obiskovala kulturne prireditve, hodila na morje, kjer sta imela prikolico, na potovanja, npr. na Kubo, Kitajsko, v Rusijo, in na izlete po Sloveniji. Ko je žena Julka hudo zbolela, je do smrti stal ob njej in ji pomagal. Želel je, da ostane doma, saj je čutil hvaležnost do nje, ker si je zelo prizadevala, da bi imela večjo družino, in dolga leta skrbela zanj. Julka je bila res poseben človek. Spominjam se, ko smo šli onadva in midva z možem v Bruselj. Videlo se je, da ni popolnoma zdrava, vendar je ljubeznivo pomagala vsem, še preden smo pomislili, kaj potrebujemo.

Po ženini smrti je ostal sam v hiši. Julko, s katero se zaradi njene bolezni že dolgo ni mogel pogovarjati, je močno pogrešal, saj je bil kljub vsemu z njim, kot je rekel, »živ človek«. Življenje so mu lajšali člani nečakove družine, knjige, sosedje. Umrl je v času epidemije koronavirusa, prepovedi obiskov v bolnišnici, pogrebov, na katerih so lahko prisotni le najožji člani sorodstva, brez petja, govorov.

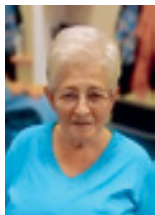
* * *

Občinski svet občine Kamnik je Milanu Šuštarju leta 2001 podelil zlato priznanje »za življenjsko delo na področju kulture, promocije kulturne dediščine in za njegov prispevek k slovenski zgodovini«.

Viri

Marjeta HUMAR: Milan Šuštar – osemdesetletnik. V: *Kamniški zbornik XXI*. 325–326. Arhiv Milana Šuštarja.

*Vsi, ki radi jih imamo,
nikdar ne umro.
Le v nas se preselijo
in naprej živijo ...
So tu in ostanejo ...
(po J. M.)*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage mame, stare mame,
prababice, sestre in tete

MARIJE ŠKULJ

iz Ponikev
(25. 9. 1931–18. 4. 2020)

se zahvaljujemo vsem bližnjim in daljnim sorodnikom, prijateljem, sosedom, vaščanom, sodelavcem podjetja MIX in JVIZ OŠ Dobropolje, ki so v teh težkih trenutkih sočustvovali z nami in nam nudili besede tolažbe. Hvala vsem za darovane sveče, svete maše, izrečena in napisana sožalja, vsem, ki ste se od nje poslovili v poslovnem prostoru zavoda Prizma, pred vežico na Vidmu, in jo pospremili k večnemu počitku.

Posebna zahvala g. župniku za opravljen pogrebni obred in obiske na domu. Hvala tudi pogrebni zavodu Zakrajšek za organizacijo pogrebne slovesnosti.

Zahvala tudi zaposlenim zavoda Prizma Ponikve, dr. Čampi, g. Robiju, ge. Silvi Bandur in patronažni službi, ki so v času njene boleznj skrbeli, da je bilo naši mami lažje premagovati težave, ki jih prinaša starost.

Hvaležni smo, da je bila naša mama del naših življenj. Naj nam ostanejo v spominu njena dobrosrčnost, delavnost, poštenost, ustrežljivost in vera.

Vsi njeni domači

*Vrnil se bom k Očetu,
v tih domači kraj,
vem, da na hišnem pragu
srečo dobim nazaj.*

ZAHVALA

V 48. letu mašniškega posvečenja se je poslovil in odšel k svojemu stvarniku dragi brat in stric

FRANČIŠEK NOVAK

(1947–2020).

Zahvaljujemo se ge. Francki Hren, ki mu je gospodinjala in mu stala ob strani v času njegove boleznj. Zahvala dr. Krese in patronažni sestri iz ZD Novo mesto ter g. Tomažu in dr. Barbari Morovič. Hvala g. Škulju, ki ga je redno obiskoval in mu prinašal sveto obhajilo.

Hvala tudi msgr. Andreju Glavanu, ki je vodil pogrebno slovesnost, in vsem duhovnikom, ki so sodelovali pri maši in ga pospremili na zadnjo pot.

Hvala vsem njegovim prijateljem, ki ste ga obiskovali v času njegove boleznj in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Hvala pevcem Moškega zbora Rafko Fabiani.

Hvala pa tudi vsem, ki ste darovali za cerkev, maše in sveče. Gospod naj mu da večni mir in pokoj. Naj počiva v miru.

Amen.

Vsi njegovi

*Trpljenja zadnje pridejo postaje;
od muk prečiščen človek obnemore,
mu angel dušo vodi v večne maje.*

ZAHVALA

V dneh, ko je ves svet zajela grožnja novega virusa, je naša mama, žena, babica, sestra

MILENA KRAŠOVEC

izgubila bitko z boleznijo.

V teh težkih dneh trpljenja ji je z nežnim sočutjem in usmiljenjem pomagala premagovati bolečino naša gospa doktorica Barbara Morovič.

Vso nego, tolažbo in pomoč sta nesebično in hvalevredno vsak dan nudila Janez in Milena Krašovec.

V tem času omejitve je svoje sočutje in dobroto pokazal g. župnik Marinko Bilandžič, ko ji je prinesel zadnjo popotnico in bolniško maziljenje, molil za lajšanje trpljenja in srečno zadnjo uro. Kljub težki situaciji jo je z lepim pogrebnim obredom pospremil k večnemu počitku.

Najlepša hvala vsem imenovanim. Zahvala pa tudi vsem, ki so ji v življenju stali ob strani, zanjo molili in jo pospremili na njeni zadnji poti.

Hvala tudi pogrebni zavodu Marko Zakrajšek za lepo organizacijo slovesa.

Se zahvaljujejo vsi njeni.

Življenje je kot basen: ni važno, kako dolgo je,
ampak koliko je vredno.

(Seneka)

Kmetijska zadruga Dobropolje

**odda v najem prostore za opravljanje dejavnosti
v 1. nadstropju stavbe.**

Prostori so v izmeri 37,5 m² in 67,5 m²
(več prostorov skupaj).

Cena za najem je 4 €/m² + stroški.

Zainteresirane prosimo, da se oglasijo v zadrugi ali
pokličejo na tel. št. 01/78 07 204.

Pogrebne storitve Perpar Janez Perpar s.p.

Zaboršt 16,
1296 Šentvid pri Štični

PE Štična 179,
1295 Ivančna Gorica

gsm: 041/ 785 113

gsm: 041/ 321 809

e-mail: perpar.janez@siol.net

Obiščete nas lahko tudi na spletu:
www.pogrebne-perpar.si

Možnost oglaševanja v Našem kraju

Morebitni novi oglaševalci lahko vse informacije v zvezi z oglaševanjem dobite pri uredniku ali v tajništvu Občine Dobropolje.

Cvetličarstvo,
pogrebne in
pokopališke
storitve

Zakrajšek Marko s.p.

Srobotnik 4

1315 Velike Lašče

t: 01 788 14 62

g: 031 883 191

e: info@markozakrajsek.si

www.markozakrajsek.si

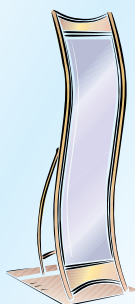

STEKLARSTVO HREN

Peter Hren s.p., Gradež 14, 1311 Turjak, GSM: 031/356 668

Storitve:

- Brušenje stekla
- Fazetiranje stekla in ogledal
- Peskanje stekla
- Izdelava izolacijskega termopan stekla
- Kaljeno steklo
- Tuš kabine (po meri, s tesnili)
- Ogledala
- Kopelit steklo za delavnice
- Izdelava taljenega stekla z vzorci (fusing tehnika)
- Montaža vsega navedenega
- Ostale steklarske storitve
- Intervencija 24 ur na dan

OPTIK

JANEZ POZNIČ s.p.

Vrvarska 3, 1310 RIBNICA
info 01 / 8360 367

Hvala za obisk – se priporočamo!

Delovni čas:

od pon. do pet.
od 9h do 19h

Sobota in
nedelja zaprto!

SANITAR d.o.o.

Zadovoljstvo naših strank,
nam je na prvemu
mestu.

- Izdelava vseh vrst ogrevalnih sistemov na ključ (solarni sistemi, peleti, drva, toplotne črpalke, plin, olje)
- Izdelava vseh vrst strojnih instalacij (vodovod, plin, ogrevanje)
- Adaptacije celotne kopalnice z vsemi obrtniškimi deli
- Za brezplačen ogled in svetovanje Pokličite 041/622-542 (Borut)

📍 Vojkova 58, Ljubljana

☎ TEL: 01/568 27 29

☎ GSM: 031/622 542

☎ 041/622 542

✉ E-MAIL: info@sanitar.si

BRATA TOMŠIČ

Matej 031 461 933

Stane 041 929 388

Krovstvo - strešno kleparstvo,
suhomontažna gradnja - knauf,
slikopleskarske storitve,
polaganje izolacije, barvanje opaža, ...

info@brata-tomsic.si

www.brata-tomsic.si

PRIBA

Akcija v mesecu juniju – montaža oken in vrat GRATIS

PARTNER, VREDEN ZAUPANJA.

V NAŠI PONUDBI IMAMO:

- PVC okna in vrata • ALU okna in vrata • Senčila (rolete, zunanje žaluzije, roloji, screeni, pliseji, notranje žaluzije, komarniki, tende, ...)
- Sekcijska in industrijska garažna vrata • Rolo garažna vrata • Okenska ALU polkna • Notranje in zunanje police • Strešna okna VELUX • Suhomontaža Knauf in Rigips • Avtomatska drsna vrata

www.pribaokna.si

Težave z računalnikom?

Ogled
obstoječega stanja
in svetovanje
brezplačno!

Prodaja, servis

in vzdrževanje računalniške opreme
za podjetja in fizične osebe.

JUNITEH
RAČUNALNIŠKE REŠITVE

Boris Kaplan s.p.
Predstruge 95
1312 Videm-Dobrepolje
M. 051 417 022
boris.kaplan@junitih.si

AVTOLIČARSTVO

brundula egon 041/743 104

Pogodbeni servis

triglav

Cenitev ter popravila za vse zavarovalnice

Popravilo toče brez lakiranja

Brezplačna nadomestna vozila

Avtokleparstvo

Avtovleka 24h

Poliranje vozil

Kemično čiščenje

Cesta 66, 1312 Videm Dobrepolje

www.avtolicarstvo-brundula.si

info@avtolicarstvo-brundula.si